ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

នគរូបនីយកម្ម រាជធានី ក្រុង

និងទីប្រជុំជន+ឧបសម្ព័ន្ធ

ឆ្នាំ ២០១៥

បណ្ណាល័យច្បាប់-Law Library
(lawlibrarysite.wordpress.com)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ៨២អនក្រ/បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីនគរូបនីយកម្ម រាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ០៤/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំទឹកដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៥ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ-សង្កាត់
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨០១/១៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ភូមិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥១២/៤៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣១៤/៣៧៣ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា២ និងមាត្រា៥ នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥១២/៤៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៨អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦២អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១១៨អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៧២អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅឃុំ-សង្កាត់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៩៧អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីចំណីតាមបណ្តោយផ្លូវជាតិ និងផ្លូវរថភ្លើងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៧៧អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១០៩អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការដាក់ឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវ និងការកែប្រែឈ្មោះផ្លូវ ឬលេខផ្លូវ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

សម្រេច

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងធានា៖

- គុណភាព ប្រសិទ្ធភាព ចីរភាព និងសមធម៌នៃនគរូបនីយកម្ម
- ការការពារសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍សាធារណៈ និងឯកជន ក្នុងការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់
- ការលើកកម្ពស់តម្លៃវប្បធម៌ ការអភិវឌ្ឍបៃតង និងរួមចំណែកកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុសកល ព្រមទាំងការបង្កើនការបង្ការ និងការទប់ស្កាត់គ្រោះមហន្តរាយ
- ការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សុវត្ថិភាព សុខុមាលភាព និងភាពងាយស្រួល សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់គ្នា រួមទាំងជនពិការ ជនចាស់ជរា និងកុមារ។

មាត្រា២

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់អំពីនគរូបនីយកម្មរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឲ្យមាន៖

- មុខងារសមស្របសម្រាប់ការស្នាក់នៅ ការផ្តល់ការងារ ការសិក្សា កន្លែងលំហែកម្សាន្ត និងការធ្វើចរាចរណ៍ប្រកបដោយសុខភាព សោភ័ណភាព សុវត្ថិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់ និងភាពងាយស្រួល

- ការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចសង្គម កិច្ចការពារបរិស្ថាន ការពារជាតិ សន្តិសុខសៀ្វង និងការថែរក្សាសម្បត្តិវប្បធម៌
- ការលើកកម្ពស់គុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការកែលំអ ការអភិវឌ្ឍ និងការការពារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន
- តុល្យភាពនៃការអភិវឌ្ឍ និងការអភិរក្ស ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងរវាងទីក្រុង និងជនបទ ដោយផ្អែកលើកត្តាភូមិសាស្ត្រ និងលក្ខណៈពិសេសនៃតំបន់នីមួយៗ
- ការតម្រង់ទិសច្បាស់លាស់ដែលអាចដឹងមុនបាននូវការអភិវឌ្ឍនៅរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន។

មាត្រា៣

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងដីឯកជនរបស់រដ្ឋ ព្រមទាំងដីរបស់បុគ្គលឯកជនក្នុងរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លើកលែងតែតំបន់អភិរក្សពិសេសដែលមានចែងដោយបទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក។

មាត្រា៤

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវបានពន្យល់ក្នុងសទ្ទានុក្រមភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ជំពូកទី២ គោលការណ៍

មាត្រា៥

កិច្ចការនគរូបនីយកម្មត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ដូចខាងក្រោម៖

- មានការចូលរួមពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ
- ស្របតាមគោលការណ៍វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ
- គោរពតាមឋានានុក្រម និងលក្ខណៈទ្វេទិសនៃរាល់ការសម្រេចចិត្ត
- មានកិច្ចសហការជាមួយគ្រប់សមត្ថកិច្ចជំនាញ និងអាជ្ញាធរដែនដីពាក់ព័ន្ធ
- យកផែនការរូបវន្តទីក្រុងជាមូលដ្ឋានបង្អែក សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ការអភិរក្សទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍដី ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការសាងសង់គ្រប់ប្រភេទ ព្រមទាំងការធ្វើសមាហរណកម្ម ដើម្បីធ្វើឲ្យការប្រើប្រាស់ដីបានត្រឹមត្រូវ ចំទិសដៅ មានប្រសិទ្ធភាព មានចីរភាព មានតុល្យភាព មានសមធម៌។

ជំពូកទី៣ យន្តការ សមត្ថកិច្ច និងភារកិច្ច

មាត្រា៦

យន្តការសម្រាប់ធ្វើការរៀបចំដែនដី ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី នៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានដូចតទៅ៖

១- នៅថ្នាក់ជាតិ មានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំផែនការរៀបចំដែនដីថ្នាក់ជាតិ និងនៅតាមតំបន់។

២- នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ រួមមាន៖

- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំប្លង់គោល និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់រាជធានី
- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ខេត្ត ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំផែនការរៀបចំដែនដីថ្នាក់ខេត្ត
- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ក្រុង ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ក្រុង
- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ស្រុក ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ស្រុក
- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ខណ្ឌ ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ខណ្ឌ
- ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដែលត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីឃុំសង្កាត់។

យន្តការនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលបានរៀបរាប់ខាងលើត្រូវធ្វើការសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិនៃដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ក្នុងការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង។

មាត្រា៧

យន្តការសមត្ថកិច្ច និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិបានកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥១២/៤៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ និងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣១៤/៣៧៣ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា២ និងមាត្រា៥ នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥១២/៤៦៣ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា៨

យន្តការ សមត្ថកិច្ច និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ បានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យលេខ៧៧អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

មាត្រា៩

យន្តការ សមត្ថកិច្ច ភារកិច្ច និងនីតិវិធី សម្រាប់រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ឃុំ សង្កាត់ បានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យលេខ៧២ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងឃុំ-សង្កាត់។

ជំពូកទី៤ ផែនការរូបវន្ត និងនីតិវិធីនៃការធ្វើផែនការរូបវន្តទីក្រុង

ផ្នែកទី១ ផែនការរូបវន្តទីក្រុង

មាត្រា១០

ផែនការរូបវន្តទីក្រុងរួមមាន៖

១- ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី

២- ផែនការប្រើប្រាស់ដី

៣- ប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម។

មាត្រា១១

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីត្រូវមានទំហំការងារអប្បបរមាដូចខាងក្រោម៖

១- ការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ៖ ត្រូវប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យរូបវន្ត ទិន្នន័យ សេដ្ឋកិច្ច ទិន្នន័យសង្គមកិច្ច ទិន្នន័យបរិស្ថាន ទិន្នន័យប្រជាសាស្ត្រ និងការស្រង់មតិ។

២- ការកំណត់ចក្ខុវិស័យ៖ ត្រូវសិក្សា និងកំណត់ចក្ខុវិស័យអភិវឌ្ឍ និងអភិរក្ស សម្រាប់រយៈពេលយ៉ាងតិច១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ចំពោះថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងតិត យ៉ាងតិច២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះថ្នាក់រាជធានី។

៣- ការកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រ៖ ត្រូវសិក្សា និងកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍ និងអភិរក្ស ដើម្បីសម្រេចបាននូវចក្ខុវិស័យមាន៖

- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សទីក្រុង
- យុទ្ធសាស្ត្រប្រើប្រាស់ដី
- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ
- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច
- យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសង្គមកិច្ច
- យុទ្ធសាស្ត្រការពារបរិស្ថាន និងគ្រប់គ្រងកាកសំណល់
- យុទ្ធសាស្ត្របង្ការទប់ស្កាត់គ្រោះមហន្តរាយ។

៤- គំនូសប្លង់សម្រាប់ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីមានដូចជា៖

៤.១- ប្លង់សម្រង់ទិន្នន័យស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- ប្លង់បង្ហាញទីតាំង
- ប្លង់បង្ហាញព្រំប្រទល់សម្រាប់រៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ឬផែនការ ប្រើប្រាស់ដី

- ប្លង់ដង់ស៊ីតេប្រជាជន
- ប្លង់កំណត់ប្រភេទប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់បណ្ដាញផ្លូវថ្នល់ និងគមនាគមន៍ចម្បងៗ
- ប្លង់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង
- ប្លង់និន្នាការនៃការពង្រីកទីក្រុង
- ប្លង់គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង
- ប្លង់គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រាវ។

៤.២- ប្លង់អនាគតកាល ស្របតាមចក្ខុវិស័យ មានដូចជា៖

- ប្លង់បង្ហាញព្រំប្រទល់សម្រាប់រៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ឬផែនការប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ដង់ស៊ីតេប្រជាជន
- ប្លង់បែងចែកប្រភេទប្រភេទប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់បណ្ដាញផ្លូវថ្នល់ និងគមនាគមន៍ចម្បងៗ
- ប្លង់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង
- ប្លង់គម្រោងពង្រីកទីក្រុង
- ប្លង់គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង
- ប្លង់គ្រប់គ្រងកាកសំណល់រាវ។

៥- សេចក្ដីណែនាំអនុវត្ត និងគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ៖ ត្រូវរៀបចំបញ្ជីគម្រោង និងផែនការសកម្មភាពតាមលំដាប់អាទិភាព សម្រាប់ការអនុវត្តរយៈពេលខ្លី រយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ព្រមទាំងសេចក្ដីណែនាំសម្រាប់ការអនុវត្ត និងការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់។

៦- ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ។

៧- ឯកសារទាំងអស់ ត្រូវចងក្រងជារបាយការណ៍បច្ចេកទេស។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សទីក្រុង ទៅតាមលំដាប់អាទិភាពសម្រាប់រយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីរាជធានី ត្រូវដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការដោយអនុក្រឹត្យ។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវដាក់ឲ្យប្រើជាផ្លូវការដោយសេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា១២

ផែនការប្រើប្រាស់ដីត្រូវមានទំហំការងារអប្បបរមាដូចខាងក្រោម៖

១- ការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ៖ មានជាអាទិ៍ ទិន្នន័យរូបវន្ត នគរូបនីយកម្ម ការប្រើប្រាស់ដី សំណង់ លំនៅឋាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច បរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ ផែនទី និងរូបភាព។

២- ការកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រ៖ ត្រូវកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រឲ្យស្របតាមប្លង់គោល។

៣- គំនូសប្លង់ក្នុងផែនការប្រើប្រាស់ដីមានដូចជា៖

៣.១- ប្លង់សម្រង់ទិន្នន័យស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន

- ប្លង់បង្ហាញទីតាំង
- ប្លង់បង្ហាញព្រំប្រទល់សម្រាប់រៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ឬផែនការប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ដង់ស៊ីតេប្រជាជន
- ប្លង់កំណត់ប្រភេទប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់កំណត់តំបន់ប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់បណ្ដាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាសាធារណៈ
- ប្លង់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង
- ប្លង់ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍
- ប្លង់សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ផ្លាតម្លាតសំណង់ និងប្លង់តម្រង់ជួរ
- ប្លង់កំណត់កម្ពស់សំណង់។

៣.២- ប្លង់អនាគតកាលមានដូចជា៖

- ប្លង់ដង់ស៊ីតេប្រជាជន
- ប្លង់បែងចែកតំបន់ប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់បណ្ដាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាសាធារណៈ
- ប្លង់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង
- ប្លង់បង្ហាញពីទិសដៅប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍
- ប្លង់សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ផ្លាតម្លាតសំណង់ និងប្លង់តម្រង់ជួរ
- ប្លង់កំណត់កម្ពស់សំណង់។

៤- បទបញ្ញាប្រើប្រាស់ដីការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់គ្រប់ប្រភេទ។

៥- ឯកសារ និងឧបសម្ព័ន្ធ។

វាយឡើងវិញ

ផែនការប្រើប្រាស់ដីរាជធានី ត្រូវដាក់ឲ្យប្រើជាផ្លូវការដោយអនុក្រឹត្យ។

ផែនការប្រើប្រាស់ដីក្រុង ត្រូវដាក់ឲ្យប្រើជាផ្លូវការដោយសេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា១៣

ប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្មមានទំហំការងារអប្បបរមាដូចខាងក្រោម៖

១- ការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ៖ ផ្អែកតាមទិន្នន័យប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនកាប្រើប្រាស់ដី។

២- គំនូសប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្មមានដូចជា៖

- ប្លង់បង្ហាញទីតាំង
- ប្លង់សរុប ដោយមានកំណត់ព្រំប្រទល់
- ប្លង់លំអិតប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់បណ្ដាញផ្លូវថ្នល់
- ប្លង់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង
- ប្លង់សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី
- ប្លង់ផ្លាតម្លាតសំណង់ និងប្លង់តម្រង់ជួរ
- ប្លង់កំណត់កម្ពស់សំណង់
- ប្លង់គំហើញសំណង់ និងរចនាសម្ព័ន្ធ
- ប្លង់នេត្រាទស្សន៍ ឬគំរូសំណាក។

ប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម ត្រូវគោរពតាមផែនការប្រើប្រាស់ដី។

ផ្នែកទី២ នីតិវិធីនៃការធ្វើផែនការរូបវន្តទីក្រុង

មាត្រា១៤

ចំពោះនីតិវិធី និងដំណើរការនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់រាជធានី គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្ម ថ្នាក់រាជធានី ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- ប្រមូល សម្រង់ ចងក្រង និងវិភាគទិន្នន័យ
- រៀបចំចក្ខុវិស័យ យុទ្ធសាស្ត្រ គំនូសប្លង់ ផែនការសកម្មភាព និងសេចក្ដីណែនាំអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ ព្រមទាំងរបាយការណ៍បច្ចេកទេស
- រៀបចំសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ

- បិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ ដើម្បីទទួលមតិយោបល់សាធារណៈ ឬការតវ៉ាផ្សេងៗ
- ធ្វើការប្រមូលសរុបមតិសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ និងផ្តល់យោបល់ដើម្បីផ្ញើជូនទៅគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិពិនិត្យ និងផ្តល់ការឯកភាព។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបានបន្ថែមរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ ស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្តែង
- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ ត្រូវពិនិត្យផ្តល់ការឯកភាព និងធ្វើសំណើសុំការសម្រេចចុងក្រោយពីរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបន្ថែមរយៈពេល ស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្តែងដែលត្រូវបានកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា១៥

ចំពោះនីតិវិធី និងដំណើរការនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ក្រុង និងប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ខណ្ឌ គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- ប្រមូល សម្រង់ ចងក្រង និងវិភាគទិន្នន័យ
- រៀបចំចក្ខុវិស័យ យុទ្ធសាស្ត្រ គំនូសប្លង់ ផែនការសកម្មភាព និងសេចក្តីណែនាំអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ ព្រមទាំងរបាយការណ៍បច្ចេកទេស
- រៀបចំសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
- បិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ដើម្បីទទួលមតិយោបល់សាធារណៈ ឬការតវ៉ាផ្សេងៗ
- ធ្វើការប្រមូលសរុបមតិសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការព្រមទាំងផ្តល់យោបល់ដើម្បីផ្ញើជូនទៅគណៈកម្មាធិការរៀបចំ ដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ពិនិត្យ និងផ្តល់ការ

ឯកភាព។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្ដីព្រាងចុងក្រោយ រយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបានបន្ថែមរយៈពេលយ៉ាងយូរ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃទៀតនៃថ្ងៃធ្វើការ ឬស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្ដែង

- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ត្រូវពិនិត្យ ផ្ដល់ការឯកភាព និងធ្វើសំណើសុំការសម្រេចចុងក្រោយពីគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្ដីព្រាងចុងក្រោយរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបន្ថែមរយៈពេល ស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្ដែងដែលត្រូវបានកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា១៦

ចំពោះនីតិវិធី និងដំណើរការនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីប្រជុំជន គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម៖

- ប្រមូល សម្រង់ ចងក្រង និងវិភាគទិន្នន័យ
- រៀបចំចក្ខុវិស័យ យុទ្ធសាស្ត្រ គំនូសប្លង់ ផែនការសកម្មភាព និងសេចក្ដីណែនាំអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រង ការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ ព្រមទាំងរបាយការណ៍បច្ចេកទេស
- រៀបចំសិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ
- បិទផ្សាយជាសាធារណៈនូវសេចក្ដីព្រាងចុងក្រោយនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ដើម្បីទទួលមតិយោបល់សាធារណៈ ឬការតវ៉ាផ្សេងៗ
- ធ្វើការបូកសរុបមតិសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ និងផ្ដល់យោបល់ដើម្បីផ្ញើជូនទៅគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត ពិនិត្យ និងផ្ដល់ការឯកភាព។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្ដីព្រាងចុងក្រោយ រយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបានបន្ថែមរយៈពេលយ៉ាងយូរ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃទៀតនៃថ្ងៃធ្វើការ ឬស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្ដែង

- គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត ត្រូវពិនិត្យ ផ្តល់ការឯកភាព និងធ្វើសំណើសុំការសម្រេចចុងក្រោយពីគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ។ ក្នុងករណីដែលតម្រូវឲ្យមានការកែសម្រួលសេចក្តីព្រាងចុងក្រោយរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃខាងលើនេះ អាចត្រូវបន្ថែមរយៈពេល ស្របតាមទំហំការងារជាក់ស្តែងដែលត្រូវបានកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីប្រជុំជនត្រូវសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា១៧

ការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីក្រុង ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីក្រុង ត្រូវធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មដោយត្រូវកត់ត្រាទុកជាប្រចាំនូវស្ថានភាពវិវត្តរបស់ទីក្រុង ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការរៀបចំជាសេចក្តីព្រាងសំណើប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ សម្រាប់ស្នើសុំកែសម្រួលក្នុងរយៈពេល៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំម្តង។

ការកែសម្រួលប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីក្រុង ត្រូវអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលមានលក្ខណៈដូចដំណើរការធ្វើប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្មីនៅទីក្រុងដែរ។

ការកែសម្រួលប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅទីក្រុងមុនពេលកំណត់ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្នុងករណីដែលមានតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់បម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ឬផលប្រយោជន៍ជាតិ។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានកែសម្រួលរួច ត្រូវស្នើសុំការសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការតាមនីតិវិធីដូចការសម្រេចប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្មីដែរ។

ក្នុងករណីដែលទីប្រជុំជន មានទីតាំងស្ថិតនៅលើតំបន់ប្រសព្វរវាងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពីរ ឬច្រើន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិទាំងនោះត្រូវសហការគ្នារៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅតំបន់នោះ។

វាយឡើងវិញ

មាត្រា១៨

សេចក្តីណែនាំបច្ចេកទេស និងនីតិវិធីលំអិតនៃការរៀបចំប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដីទីក្រុង និងប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម ព្រមទាំងវិធីដោះស្រាយការតវ៉ាផ្សេងៗ ត្រូវកំណត់ដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

ជំពូកទី៥ បទប្បញ្ញត្តិនៃការប្រើប្រាស់ដី

មាត្រា១៩

ប្រព័ន្ធផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅទីក្រុងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវបានបែងចែកជា២ប្រភេទ រួមមាន៖

១- ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន

២- ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់។

ផ្នែកទី១ អំពីប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន

មាត្រា២០

ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន ត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់ ដូចខាងក្រោម៖

១- តំបន់លំនៅឋាន រួមមាន៥ (ប្រាំ) ប្រភេទ៖

- តំបន់លំនៅឋានដាច់ពីគ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប (ផ្ទះ ភូមិគ្រឹះ ឬពាក់កណ្តាលភូមិគ្រឹះ)
- តំបន់លំនៅឋានជាប់គ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប (ផ្ទះល្វែង ឬផ្ទះជាប់គ្នា)
- តំបន់លំនៅឋានដែលមានកម្ពស់មធ្យម
- តំបន់លំនៅឋានដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់
- តំបន់លំនៅឋានចម្រុះ។

២- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម រួមមាន២ (ពីរ) ប្រភេទ៖

- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម
- តំបន់ពាណិជ្ជកម្មចម្រុះ

៣- តំបន់ឧស្សាហកម្ម រួមមាន៣ (បី) ប្រភេទ៖

- តំបន់ឧស្សាហកម្ម
- តំបន់ឧស្សាហកម្មស្រាល
- តំបន់ឧស្សាហកម្មចម្រុះ

៤- តំបន់ចម្រុះ

៥- តំបន់ដឹកជញ្ជូន

៦- តំបន់ទេសចរណ៍

៧- តំបន់រដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ

៨- តំបន់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង

៩- តំបន់វប្បធម៌ និងសាសនា

១០- តំបន់ផ្សេងៗមួយចំនួនទៀត ស្របតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

ការបែងចែកតំបន់ក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា២១

ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍អតិបរមាគិតជាភាគរយសម្រាប់ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាននៅទីក្រុង ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- តំបន់លំនៅឋាន៖

- តំបន់លំនៅឋានដាច់ពីគ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប មិនឲ្យលើសពី៥០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់លំនៅឋានជាប់គ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប មិនឲ្យលើសពី៧៥%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់លំនៅឋាន ដែលមានកម្ពស់មធ្យម មិនឲ្យលើសពី៦០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់លំនៅឋាន ដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់ មិនឲ្យលើសពី៦០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់លំនៅឋានចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៦៥%នៃផ្ទៃដីឡូត៍។

២- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម៖

- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម មិនឲ្យលើសពី៧៥%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់ពាណិជ្ជកម្មចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៧០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍

៣- តំបន់ឧស្សាហកម្ម៖

- តំបន់ឧស្សាហកម្ម មិនឲ្យលើសពី៦០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់ឧស្សាហកម្មស្រាល មិនឲ្យលើសពី៦០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍
- តំបន់ឧស្សាហកម្មចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៦០%នៃផ្ទៃដីឡូត៍

៤- តំបន់ចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៧០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

៥- តំបន់ដឹកជញ្ជូន មិនឲ្យលើសពី៦០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

៦- តំបន់ទេសចរណ៍ មិនឲ្យលើសពី៥០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

៧- តំបន់រដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ មិនឲ្យលើសពី៦០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

៨- តំបន់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង មិនឲ្យលើសពី១០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

៩- តំបន់វប្បធម៌ និងសាសនា មិនឲ្យលើសពី៥០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

១០- តំបន់ផ្សេងៗមួយចំនួនទៀត មិនឲ្យលើសពី៥០នៃ%ផ្ទៃដីឡូត៍

ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍ខាងលើនេះ មិនយកមកអនុវត្តនៅតំបន់លំនៅឋានណាមានផែនការប្រើប្រាស់ដីអនុម័តជាផ្លូវការរួចហើយមុនអនុក្រឹត្យ

នេះចូលជាធរមាន។ ក្នុងស្មារតីនេះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវអនុវត្តតាមផែនការប្រើប្រាស់ដីនោះ។

ចំពោះករណីសំណង់ថ្មី សាងសង់នៅលើដីមួយកន្លែងដែលមានអគារចាស់មួយ ឬច្រើន ហើយគ្មានគម្រោងរុះរើចេញពេលនោះទេ ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍ត្រូវគណនាដោយថែមផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ចាស់ទៅលើផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ថ្មី។

ផ្ទៃដីដែលនៅសល់ពីការសាងសង់ក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានសួនច្បារជ្រាបទឹកយ៉ាងតិច៣០ (សាមសិប) ភាគរយនៃផ្ទៃដីដែលនៅសល់ពីការសាងសង់នេះ។

បន្ថែមលើសួនច្បារជ្រាបទឹក គ្រប់ដីឡូត៍ស្នើការសាងសង់ ត្រូវកំណត់ឲ្យដាំដើមឈើស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស ដើម្បីបង្កើនផ្ទៃក្រឡាបៃតង ក្នុងទីក្រុង និងរួមចំណែកកាត់បន្ថយការប្រែប្រួលអាកាសធាតុសកល។

ផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍១៥០ (មួយរយហាសិប) ម៉ែត្រក្រឡា ត្រូវដាំដើមឈើឲ្យបានយ៉ាងតិច១ (មួយ) ដើម លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិចែងផ្សេងពីនេះ។ ក្នុងការ-គណនា បើលទ្ធផលជាចំនួនទសភាគ ចំនួនដើមឈើត្រូវកំណត់យកចំនួនគត់ដែលមានតម្លៃធំជាងបន្ទាប់នៃលទ្ធផល។

ការកំណត់ និងការគណនាផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍ និងបទដ្ឋានលំអិតនៃការរៀបចំផ្ទៃបៃតង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ប្លង់ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍នៃរាជធានី និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវផ្ដួចផ្ដើម រៀបចំដូចនីតិវិធីនៃប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី និងសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ ដោយសេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា២២

សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីត្រូវកំណត់ដោយអនុបាតរវាងផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់សរុបជាផ្លូវការ និងផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ដែលសំណង់នោះតាំងនៅ។

កាលណាសំណង់ថ្មីមួយ ត្រូវបានសាងសង់នៅលើដីមួយកន្លែងដែលមានអគារចាស់មួយ ឬច្រើន ហើយគ្មានគម្រោងរុះរើចេញពេលនោះទេ សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីត្រូវគណនា ដោយថែមផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ចាស់ទៅលើផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ថ្មី។

សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីអតិបរមានៅក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាននៅទីក្រុង ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- តំបន់លំនៅឋាន៖

- តំបន់លំនៅឋានដាច់ពីគ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប មិនឲ្យលើសពី១,៥

- តំបន់លំនៅឋានជាប់គ្នា ដែលមានកម្ពស់ទាប មិនឲ្យលើសពី១,៥
- តំបន់លំនៅឋាន ដែលមានកម្ពស់មធ្យម មិនឲ្យលើសពី៣,០
- តំបន់លំនៅឋាន ដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់ មិនឲ្យលើសពី៥,០
- តំបន់លំនៅឋានចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៥,០។

២- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម

- តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម មិនឲ្យលើសពី១២
- តំបន់ពាណិជ្ជកម្មចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី១០។

៣- តំបន់ឧស្សាហកម្ម

- តំបន់ឧស្សាហកម្ម មិនឲ្យលើសពី៣,០
- តំបន់ឧស្សាហកម្មស្រាល មិនឲ្យលើសពី៣,០
- តំបន់ឧស្សាហកម្មចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី៣,០។

៤- តំបន់ចម្រុះ មិនឲ្យលើសពី១០។
៥- តំបន់ដឹកជញ្ជូន មិនឲ្យលើសពី៣,០។
៦- តំបន់ទេសចរណ៍ មិនឲ្យលើសពី៥,០។
៧- តំបន់រដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ មិនឲ្យលើសពី៥,០។
៨- តំបន់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង មិនឲ្យលើសពី០,៣។
៩- តំបន់វប្បធម៌ និងសាសនា មិនឲ្យលើសពី០,២។
១០- តំបន់ផ្សេងៗ មួយចំនួនទៀត មិនឲ្យលើសពី៥,០។

ការកំណត់សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា២៣

ដើម្បីធានាការរៀបចំផែនការរៀបចំរូបរន្តទីក្រុង ការគ្រប់គ្រងទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង ការពង្រីកទីក្រុង និងការប្រើប្រាស់ដីក្នុងទីក្រុងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដង់ស៊ីតេប្រជាជនអតិបរមាសម្រាប់ការពង្រីកប្រភេទដីអាចសាងសង់បានត្រូវកំណត់យ៉ាងតិច១២០ (មួយរយម្ភៃ) នាក់ក្នុងមួយហិកតា។

ផ្នែកទី២ ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់

មាត្រា២៤

ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់ ត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់ ដូចខាងក្រោម៖

១- តំបន់កសិកម្ម

២- តំបន់ព្រៃឈើ

៣- តំបន់ធនធានទឹក

៤- តំបន់ការពារ។

៥- តំបន់ផ្សេងៗមួយចំនួនទៀត ស្របតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

គម្រោងអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់នៅក្នុងតំបន់នេះត្រូវគោរពតាមនីតិវិធី និងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តជាធរមាន និងតម្រូវឲ្យមានលិខិតអនុញ្ញាតប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដីឲ្យទៅជាប្រភេទដីអាចសាងសង់បានជាមុន។

មានតែតំបន់កសិកម្មប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចអនុញ្ញាតឲ្យសាងសង់សំណង់លំនៅឋានផ្ទាល់ខ្លួនបានតែពុំមានលក្ខណៈអាជីវកម្ម និងអាចសាងសង់រោងសិប្បកម្ម រោងចក្រសម្រាប់គោលដៅកសិកម្មបាន ដោយមិនបាច់ធ្វើការកែប្រែទៅជាប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន លើកលែងតែតំបន់ណាដែលមានបទដ្ឋានគតិយុត្តកំណត់ដោយឡែក។

ការកំណត់ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា២៥

ផលធៀបរវាងផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ និងផ្ទៃដីឡូត៍អតិបរមាគិតជាភាគរយ នៅក្នុងប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់នៅទីក្រុង ត្រូវកំណត់៣០ (សាមសិប) ភាគរយ។

កាលណាសំណង់ថ្មីមួយត្រូវបានសាងសង់នៅលើដីមួយកន្លែងដែលមានអគារចាស់មួយ ឬច្រើន ហើយគ្មានគម្រោងរុះរើចេញពេលនោះទេ ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងផ្ទៃដីឡូត៍ ត្រូវគណនាដោយថែមផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ចាស់ទៅលើផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ថ្មី។

ផ្ទៃដីដែលនៅសល់ពីការសាងសង់ក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានសួនច្បារដែលអាចជ្រាបទឹកយ៉ាងតិច៥០ (ហាសិប) ភាគរយនៃផ្ទៃដីដែលនៅសល់ពីការសាងសង់នេះ។

ផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍១០០ (មួយរយ) ម៉ែត្រក្រឡា ត្រូវដាំដើមឈើឲ្យបានយ៉ាងតិច១ (មួយ) ដើម លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិចែងផ្សេងពីនេះ។ ក្នុងការគណនា បើលទ្ធផលជាចំនួនទសភាគ ចំនួនដើមឈើត្រូវកំណត់យកចំនួនគត់ដែលមានតម្លៃធំជាងបន្ទាប់នៃលទ្ធផល។

មាត្រា២៦

សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីអតិបរមាសម្រាប់ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់នៅទីក្រុង ត្រូវកំណត់ត្រឹម១,៥ (មួយកន្លះ)។

កាលណាសំណង់ថ្មីមួយ ត្រូវបានសាងសង់នៅលើដីមួយកន្លែងដែលមានអគារចាស់មួយ ឬច្រើន ហើយគ្មានគម្រោងរុះរើចេញពេលនោះទេ សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីត្រូវគណនាដោយថែមផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ចាស់ ទៅលើផ្ទៃក្រឡានៃសំណង់ថ្មី។

ផ្នែកទី៣ អំពីបទប្បញ្ញត្តិរួមសម្រាប់ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន និងប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់

មាត្រា២៧

លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាននៃការងារនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន។

មាត្រា២៨

ផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់សរុបជាផ្លូវការ មិនគិតបញ្ចូលផ្ទៃក្រឡាសម្រាលសំណង់ជាន់ក្រោមដី ជាន់ផ្ទាល់ដី ដែលមានតែសសរឥតមានរៀបជញ្ជាំង ផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់គម្របជណ្ដើរ ផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់លំហក្រោមដំបូលដែលមានកម្ពស់តិចជាង១,៨០ (មួយក្បៀសប្រាំបី) ម៉ែត្រ ផ្ទៃក្រឡាលំហផ្ដល់ពន្លឺ សួនច្បារខាងក្នុងអគារ និងផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់ដែលបម្រើសុខុមាលភាពសហគមន៍ក្នុងអគារលំនៅឋាន។

ការគណនាសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ប្លង់សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីនៃរាជធានី និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវផ្ដួចផ្ដើមរៀបចំដូចនីតិវិធីនៃប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី និងសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដោយសេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

មាត្រា២៩

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់សំណង់ស្នើសុំសាងសង់លើសពីកម្រិតអតិបរមានៃសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីដូចបានចែងក្នុងមាត្រា២២ និងមាត្រា២៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ម្ចាស់សំណង់ត្រូវបង់ប្រាក់ជូនរដ្ឋជាមុន។ ថវិកាដែលបានមកពីការបង់ប្រាក់ពីការសាងសង់លើសន្ទស្សន៍នៃការប្រើប្រាស់ដីនេះមួយចំណែកត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ មួយចំណែកទៀតត្រូវផ្ដល់ជូនទៅក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងមួយចំណែកទៀតត្រូវផ្ដល់ជូនទៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលសំណង់នោះតាំងនៅ។

ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ជូនរដ្ឋ និងការបែងចែកថវិកា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ការស្នើសុំសាងសង់លើសពីកម្រិតអតិបរមានៃសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី១ខាងលើ មិនត្រូវអនុញ្ញាតជូនឡើយ ក្នុងករណីការស្នើសុំសាង

សង់នោះមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់សុវត្ថិភាព សុខុមាលភាព សោភ័ណភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សុខដុមនីយកម្ម និងបរិស្ថាន។

មាត្រា៣០ *(សូមមើលមាត្រា៣០ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៧៥)*

កម្ពស់អគារនៅទីក្រុង ត្រូវកំណត់ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានតំបន់ ប្រភេទអគារ ទំហំដីឡូត៍ ទំហំទទឹងផ្លូវ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបរវន្តដែលសំណង់នោះតាំងនៅ និងលើលក្ខខណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច បរិស្ថាន ភូមិសាស្ត្រ វប្បធម៌ ជាសុកភាព សុខភាព និងសោភ័ណភាព ស្របតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួន និងអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រណាមួយ ដូចខាងក្រោមៈ

១-វិធីសាស្ត្រទី១៖ ការកំណត់កម្ពស់ជាម៉ែត្រ ឬ

- អគារកម្ពស់ទាប ត្រូវបានកំណត់កម្ពស់អតិបរមាត្រឹមជាន់ផ្ទាល់ដី ជាន់ទី១ និងជាន់ទី២
- អគារកម្ពស់មធ្យម ត្រូវបានកំណត់កម្ពស់ចាប់ពីជាន់ទី៣ ដល់ជាន់ទី១១
- អគារកម្ពស់ខ្ពស់ ត្រូវបានកំណត់កម្ពស់ចាប់ពីជាន់ទី១២ឡើងទៅ។

២-វិធីសាស្ត្រទី២៖ ការកំណត់កម្ពស់តាមសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី ឬ

- ការកំណត់កម្ពស់តាមសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២២ មាត្រា២៦ និងមាត្រា២៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

៣-វិធីសាស្ត្រទី៣៖ ការកំណត់កម្ពស់តាមប្លង់ទ្រេត ឬ

- អគារកម្ពស់ទាប ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងករណីដែលទំហំទទឹងផ្លូវតូចជាង ឬស្មើ៩ (ប្រាំបួន) ម៉ែត្រ ដោយកម្ពស់អតិបរមាត្រឹមប្លង់ទ្រេត តាមសមាមាត្ររវាងកម្ពស់អគារ និងទំហំទទឹងផ្លូវ ជាមួយនឹងធ្លាគម្លាត ស្មើនឹងចំនួន (ក)
- អគារកម្ពស់មធ្យម ត្រូវបានកំណត់កម្ពស់អតិបរមាត្រឹមប្លង់ទ្រេត តាមសមាមាត្ររវាងកម្ពស់អគារ និងទំហំទទឹងផ្លូវ ជាមួយនឹងធ្លាគម្លាត ស្មើនឹងចំនួន (ខ)
- អគារកម្ពស់ខ្ពស់ ត្រូវបានកំណត់កម្ពស់អតិបរមាត្រឹមប្លង់ទ្រេត តាមសមាមាត្ររវាងកម្ពស់អគារ និងទំហំទទឹងផ្លូវ ជាមួយនឹងធ្លាគម្លាត ស្មើនឹងចំនួន (គ)។

៤- វិធីសាស្ត្រទី៤៖ ការកំណត់កម្ពស់អគារ ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រខាងលើពីរ ឬបីរួមគ្នា។

កម្ពស់អតិបរមា និងអប្បបរមាតាមជាន់នីមួយៗនៃអគារ ត្រូវកំណត់ក្នុងប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី ស្របទៅតាមប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់អគារ និងទី

តាំងភូមិសាស្ត្រ។ ទោះជាយ៉ាងណាកម្ពស់អគារអប្បបរមាសម្រាប់មួយជាន់ៗ កំណត់ត្រឹម២,៨ម៉ែត្រ សម្រាប់អគារស្នាក់នៅ។

ប្លង់កម្ពស់អគារនៃរាជធានី និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំ ដូចនីតិវិធីនៃប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី និងសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

ចំនួន (ក) (ខ) និង (គ) នឹងត្រូវកំណត់ដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

ការកំណត់កម្ពស់នៃអគារ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៣១

ផ្លាគម្លាតអគារក្នុងដីឡូត៍ពីព្រំដីកាន់កាប់ស្របច្បាប់ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

ចំពោះទីតាំងដែលមានប្លង់ផ្លាគម្លាតស្រាប់ បទប្បញ្ញត្តិប្រើប្រាស់ដីត្រូវកំណត់ផ្លាគម្លាតអគារក្នុងដីឡូត៍ពីព្រំដីកាន់កាប់ស្របច្បាប់ ស្របតាមប្លង់តម្រង់ជួរមានស្រាប់ស្របច្បាប់ ឬតាមផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានធ្វើការព្យាករសម្រាប់លទ្ធភាពពង្រីកផ្លូវនាពេលអនាគត។

ចំពោះទីតាំងដែលពុំមានប្លង់ផ្លាគម្លាតស្រាប់ បទប្បញ្ញត្តិប្រើប្រាស់ដីត្រូវកំណត់ផ្លាគម្លាតអគារក្នុងដីឡូត៍ពីព្រំដីកាន់កាប់ស្របច្បាប់ ស្របតាមបទដ្ឋានដូចខាងក្រោម៖

១- អគារកម្ពស់ទាប

- ផ្លាគម្លាតខាងមុខយ៉ាងតិច៤ (បួន) ម៉ែត្រ។ គម្លាតនេះ អាចកំណត់យ៉ាងតិច២ (ពីរ) ម៉ែត្រ ក្នុងករណីចាំបាច់នៃតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់ចម្រុះ និងក្នុងករណីសំណង់គ្មានជញ្ជាំង និងមានតែសសរ ហើយជាន់ផ្ទាល់ដីត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ថ្មើរជើងសាធារណៈ
- ផ្លាគម្លាតខាងក្រោយ និងចំហៀងសងខាងយ៉ាងតិច២ (ពីរ) ម៉ែត្រ។

២- អគារកម្ពស់មធ្យម

- ប្រភេទទី១៖ អគារមានកម្ពស់ចាប់ពីជាន់ទី៣ ដល់ជាន់ទី៨
- ផ្លាគម្លាតខាងមុខយ៉ាងតិច៤ (បួន) ម៉ែត្រ។ គម្លាតនេះអាចកំណត់យ៉ាងតិច២ (ពីរ) ម៉ែត្រ ក្នុងករណីចាំបាច់នៃតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់ចម្រុះ

និងក្នុងករណីសំណង់គ្មានជញ្ជាំង និងមានតែសសរ ហើយជាន់ផ្ទាល់ដី ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ថ្មើរជើងសាធារណៈ

- ផ្លាតម្លាតខាងក្រោយ និងចំហៀងសងខាងយ៉ាងតិច២ (ពីរ) ម៉ែត្រ។
- ប្រភេទទី២៖ អគារមានកម្ពស់ចាប់ពីជាន់ទី៩ ដល់ជាន់ទី១១
- ផ្លាតម្លាតខាងមុខយ៉ាងតិច៥ (ប្រាំ) ម៉ែត្រ។ គម្លាតនេះអាចកំណត់យ៉ាងតិច២,៥ (ពីរម៉ែត្រកន្លះ) ម៉ែត្រ ក្នុងករណីចាំបាច់នៃតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់ចម្រុះ និងក្នុងករណីសំណង់គ្មានជញ្ជាំង និងមានតែសសរ ហើយជាន់ផ្ទាល់ដី ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ថ្មើរជើងសាធារណៈ
- ផ្លាតម្លាតខាងក្រោយ និងចំហៀងសងខាងយ៉ាងតិច២,៥ (ពីរម៉ែត្រកន្លះ) ម៉ែត្រ។

ក្នុងតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់ចម្រុះ ត្រូវរៀបចំឲ្យមានច្រកផ្លូវដើរដែលមានដំបូលសមស្រប ឬក្នុងអគារសម្រាប់សាធារណៈ ដែលមានទំហំទទឹងយ៉ាងតិច២ (ពីរ) ម៉ែត្រ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ថ្មើរជើង។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសកំណត់គម្លាតអប្បបរមាក្នុងដីឡូត៍បន្ថែមពីការកំណត់ខាងលើ សម្រាប់ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន និងប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

ប្លង់ផ្លាតម្លាតអគារនៃរាជធានី និងក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវផ្តួចផ្តើមរៀបចំ និងសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ដូចនីតិវិធីនៃប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី។

មាត្រា៣២

បទដ្ឋានទំហំដីឡូត៍បច្ចេកទេស ត្រូវបានកំណត់ឡើង ដើម្បីធានាការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង ការគ្រប់គ្រងទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍរចនាសម្ព័ន្ធ និងការអភិវឌ្ឍដី ឲ្យមានសោភ័ណភាព មានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានប្រសិទ្ធភាព។

ទំហំដីឡូត៍បច្ចេកទេសអប្បបរមា សម្រាប់តំបន់លំនៅឋាន ត្រូវបានកំណត់តាមប្រភេទ ដូចខាងក្រោម៖

១- តំបន់លំនៅឋានមានកម្ពស់ទាប

- តំបន់លំនៅឋានដាច់ពីគ្នា (ភូមិគ្រឹះ ឬពាក់កណ្តាលភូមិគ្រឹះ) មានទំហំដីយ៉ាងតិច ១០ម x ២០ម
- តំបន់លំនៅឋានជាប់គ្នា (ផ្ទះល្វែង ឬផ្ទះជាប់គ្នា) មានទំហំដីយ៉ាងតិច ៨ម x ១៥ម

២- តំបន់លំនៅឋានមានកម្ពស់មធ្យម

ភាយឡើងវិញ

-ប្រភេទទី១ (ពីជាន់ទី៣ ដល់ជាន់ទី៨) មានទំហំដីយ៉ាងតិច១៥ម x ២៥ម

-ប្រភេទទី២ (ពីជាន់ទី៩ ដល់ជាន់ទី១១) មានទំហំដីយ៉ាងតិច២០ម x ៣០ម។

៣- តំបន់លំនៅឋានមានកម្ពស់ខ្ពស់

-ប្រភេទទី១ (ពីជាន់ទី១២ ដល់ជាន់ទី១៨) ទំហំដីឡូត៍ចាប់ពី១៥០០ម²ឡើងទៅ

-ប្រភេទទី២ (ពីជាន់ទី១៩ ឡើងទៅ) ទំហំដីឡូត៍ចាប់ពី៣០០០ម²ឡើងទៅ

ការកំណត់ទំហំដីឡូត៍បច្ចេកទេសខាងលើនេះ មិនយកមកអនុវត្តចំពោះទំហំដីឡូត៍ដែលមានរួចហើយ និងមានទំហំតូចជាងការកំណត់ខាងលើនេះ។

ទំហំដីឡូត៍បច្ចេកទេសអប្បបរមា សម្រាប់តំបន់លំនៅឋានផ្សេងទៀត តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់ឧស្សាហកម្ម និងតំបន់កសិកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៣៣

ការប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដីពីប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់ ទៅជាប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន ត្រូវធ្វើតាមរយៈ៖

- ការផ្តួចផ្តើមរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការបង្កើតឲ្យមានទីក្រុង ឬទីប្រជុំជនថ្មី និងផែនការអភិវឌ្ឍក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ការផ្តួចផ្តើមរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ ក្នុងទស្សនៈជំនាញ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការនៃកំណើនប្រជាជន ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍសង្គមកិច្ច
- ការផ្តួចផ្តើមរបស់អាជ្ញាធររាជធានី-ខេត្ត និងគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត អាស្រ័យតាមតម្រូវការនៃកំណើនប្រជាជនដែលមានដង់ស៊ីតេប្រជាជនក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន លើសពីកម្រិតអតិប្បបរមា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣
- ការស្នើសុំរបស់ម្ចាស់ដី ឬអ្នកវិនិយោគ ក្នុងគោលបំណងធ្វើការអភិវឌ្ឍដីពិតប្រាកដ និងស្របតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសនៃនគរូបនីយកម្ម។

ការស្នើសុំប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី ពីប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់មកជាដីអាចសាងសង់បាន អាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែមានការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីសម្រាប់ដីដែលសុំប្តូរ និងផែនការរចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តសាធារណៈឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងបានយល់ព្រមពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដីនិងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

វាយឡើងវិញ

ដើម្បីស្នើសុំប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី សាមីសំណើត្រូវរៀបចំគម្រោងផែនការមេអភិវឌ្ឍ និងសាងសង់ឲ្យមានផ្ទៃដីសម្រាប់បណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ឲ្យបានយ៉ាងតិច២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុបក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន និងផ្ទៃក្រឡាលំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង១០ (ដប់) ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប ឬ១០ (ដប់) ម៉ែត្រក្រឡាសម្រាប់មនុស្សម្នាក់។

ការប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដីដែលទាក់ទងនឹងដីរដ្ឋ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ នីតិវិធី និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

នីតិវិធី និងបែបបទនៃការរៀបចំឯកសារស្នើសុំប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៣៨ *(សូមមើលមាត្រា៣៨ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៧៦)*

ចំនួនចំណតរថយន្តសម្រាប់អគារក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវមានគ្រប់គ្រាន់តាមតម្រូវការនៃប្រភេទអគារនីមួយៗ ហើយស្ថិតនៅក្រៅពីផ្លូវសាធារណៈ និងទីតាំងសាធារណៈ។

ចំនួនចំណតរថយន្តអប្បបរមាសម្រាប់អគារក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម៖

១- អគារលំនៅឋានរួមមាន៖

លំនៅឋានជាប់ (ភូមិគ្រឹះ និងពាក់កណ្តាលភូមិគ្រឹះ)	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល ១០០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច ១កន្លែង
លំនៅឋានជាប់ (ផ្ទះល្វែង និងផ្ទះជាប់គ្នា)	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល ១២០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច ១កន្លែង
អគារស្នាក់នៅរួមប្រភេទប្រណីត	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល ១០០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច ១កន្លែង
អគារស្នាក់នៅរួមប្រភេទមធ្យម	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល ១២០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច ១កន្លែង
អគារស្នាក់នៅរួមប្រភេទធម្មតា	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល ១៥០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច ១កន្លែង

២- អគារពាណិជ្ជកម្មរួមមាន៖

ភោជនីយដ្ឋាន ភេសជ្ជដ្ឋាន និងក្លឹបកម្សាន្ត	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល២០ម^២ និងផ្ទៃក្រឡាកន្លែងរាំ១ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
ផ្សារទំនើប	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៥០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
ផ្សារ និងកន្លែងលក់ដូរ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៥០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
អគារពាណិជ្ជកម្មផ្សេងៗ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៥០ម^២	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង

៣- អគារឧស្សាហកម្ម រួមមាន៖

អគាររោងចក្រ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល២៥០ម² និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល១២៥០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង
អគារឃ្លាំងផ្ទុកទំនិញផ្ទាល់ខ្លួន	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៤០០ម² និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល២០០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

៤- អគារសិក្សាធិការ អប់រំ និងកីឡា រួមមាន៖

អគារគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
អគារគ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សា	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល២០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
អគារគ្រឹះស្ថានបឋមសិក្សា	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៣០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
មជ្ឈមណ្ឌលកីឡា	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង

៥- អគារសុខភាព រួមមាន៖

អគារមន្ទីរពេទ្យ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង
ក្លីបហាត់ប្រាណ និងសុខភាព	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១២០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង

៦- អគារសាលមហោស្រព សាលប្រជុំ ពិធី និងរោងភាពយន្ត រួមមាន៖

អគារមហោស្រប រោងភាពយន្ត សាលជួបជុំ និងពិធី	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល៣០ម² និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល៣០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

៧- អគារសណ្ឋាគារ និងផ្ទះសំណាក់ រួមមាន៖

អគារសណ្ឋាគារ	ចំនួនបន្ទប់៥បន្ទប់ និងចំនួនបន្ទប់៣០បន្ទប់	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង
អគារផ្ទះសំណាក់	ចំនួនបន្ទប់១០បន្ទប់ និងចំនួនបន្ទប់៣០បន្ទប់	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

៨- អគារការិយាល័យសាធារណៈ និងការិយាល័យឯកជន រួមមាន៖

អគាររដ្ឋបាល និងការិយាល័យឯកជន	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង

៩- ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ រួមមាន៖

ស្ថានីយប្រេងឥន្ធនៈ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០ម² និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល១០០ម²	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

១០- អគារការិយាល័យដឹកជញ្ជូន រួមមាន៖

អគារការិយាល័យដឹកជញ្ជូន	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១០០ម^{២} និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល៥០០ម^{២}	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

១១- អគារផ្សេងៗ រួមមាន៖

អគារផ្សេងៗ	ផ្ទៃក្រឡាកម្រាល១៥០ម^{២} និងក្រឡាផ្ទៃកម្រាល៥០០ម^{២}	ត្រូវមានចំណតរថយន្តតូច១កន្លែង ត្រូវមានចំណតរថយន្តធំ១កន្លែង

ចំនួនចំណតរថយន្តសម្រាប់អគារក្នុងដីឡូត៍ដែលបានកំណត់ខាងលើនេះ ជាចំនួនអប្បបរមាដែលត្រូវមានជាចាំបាច់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ ក្នុងការគណនា បើលទ្ធផលជាចំនួនទសភាគ ចំនួនចំណតនេះត្រូវយកចំនួនគត់ដែលមានតម្លៃធំជាងបន្ទាប់នៃលទ្ធផល។

ក្នុងករណីអគារបម្រើមុខងារចម្រុះ ការគណនាចំនួនចំណតរថយន្តសម្រាប់អគារក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវគណនាតាមប្រភេទមុខងារនីមួយៗ ហើយបូកសរុបបញ្ចូលគ្នា ទើបទទួលបានចំនួនចំណតសរុប សម្រាប់អគារទាំងមូល។

ការរៀបចំចំណតយានយន្តនៅទីសាធារណៈ និងឯកជនត្រូវមានចំណតសម្រាប់ជនពិការ និងជនងាយរងគ្រោះ។

បទដ្ឋានចំណតយានយន្ត ទំហំចំណត និងលក្ខណៈបច្ចេកទេសសម្រាប់ចំណតក្នុងដីឡូត៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ចំពោះបទដ្ឋានកំណត់ទីតាំងចំណតយានយន្ត និងទំហំចំណតសម្រាប់ចំណតសាធារណៈក្នុងរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន។

ការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ណាមួយចំពោះប្រភេទអគារខាងលើ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិចំនួនចំណតអប្បបរមានៃមាត្រា៣៣នេះ។

ជំពូកទី៦ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សំណង់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន និងលំហសាធារណៈ

មាត្រា៣៥

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សំណង់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន និងលំហសាធារណៈ មានដូចខាងក្រោម៖

ភាយឡើងវិញ

១- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ រួមមាន៖

- បណ្តាញផ្លូវសាធារណៈ
- បរិក្ខារសាធារណៈ ដូចជាប្រព័ន្ធទឹកស្អាត ប្រព័ន្ធលូបង្ហូរទឹកកខ្វក់ លូទឹកភ្លៀង បណ្តាញអគ្គិសនី បណ្តាញទូរគមនាគមន៍។ល។
- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង និងរាវ ដូចជា ទីលានចាក់សំរាម រោងចក្រកែច្នៃសំរាម ប្រព័ន្ធលូ អាងប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់។ល។
- ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងអគ្គីភ័យ និងហានិភ័យផ្សេងៗ។

២- សំណង់សម្រាប់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន រួមមាន៖

- អគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ អគារសិក្សាសាធារណៈ មន្ទីរពេទ្យសាធារណៈ
- ចំណតយានយន្តសាធារណៈ ចំណតរថយន្តក្រុង ចំណតរថយន្តឈ្នួល [41] ស្ថានីយ រថភ្លើងសម្រាប់អ្នកដំណើរ ស្ថានីយចែកចាយទំនិញ ផែស្ងួត មជ្ឈមណ្ឌលផ្គត់ផ្គង់ភស្តុភាកម្ម។ល។ ត្រូវរៀបចំសម្រាប់មនុស្សទូទៅ និងជនពិការ និងមិនត្រូវស្ថិតនៅលើចិញ្ចើមផ្លូវសាធារណៈសម្រាប់ថ្មើរជើងឡើយ។

៣- លំហសាធារណៈ រួមមាន៖

- សួនច្បារសាធារណៈ កន្លែងក្មេងលេង កន្លែងហាត់ប្រាណ ទីលានកីឡា ទីលានកម្សាន្ត។

ការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សំណង់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន និងលំហសាធារណៈ ត្រូវរៀបចំសម្រាប់មនុស្សទូទៅរួមទាំងជនពិការ និងជនងាយរងគ្រោះ។

នៅពេលដំណើរការអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍនានា ដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ ដែលបានប៉ះពាល់ដល់កម្មសិទ្ធិឯកជនស្របច្បាប់ ការដកហូតកម្មសិទ្ធិមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុង ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់អស្សាមិករណ៍។

ផ្នែកទី១ អំពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ

មាត្រា៣៦

ទំហំសមាមាត្រដីសម្រាប់បម្រើឲ្យការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ត្រូវកំណត់យ៉ាងតិច២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ភាគរយ នៃប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន។

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ទីក្រុងត្រូវអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ។

មាត្រា៣៧

បណ្តាញផ្លូវនៅទីក្រុង ត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

ប្រភេទទី១- មហាវិថី

---

[41] ឯកសារផ្លូវការត្រូវបានសរសេរ "រថយន្តឈ្នួល"។

ប្រភេទទី២- វិថី

ប្រភេទទី៣- អនុវិថី

ប្រភេទទី៤- ផ្លូវបម្រើឲ្យការដឹកជញ្ជូនសំខាន់ៗ

ប្រភេទទី៥- ផ្លូវថ្មើរជើង។

មាត្រា៣៨ *(សូមមើលមាត្រា៣៨ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៧៨)*

គម្លាតចន្លោះរវាងមហាវិថីមួយទៅមហាវិថីមួយ ឬពីវិថីមួយទៅវិថីមួយ ឬពីផ្លូវមួយទៅផ្លូវមួយ និងទំហំផ្លូវនីមួយៗដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៦ខាងលើ ត្រូវគោរពតាមគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការរៀបចំដែនដី និងត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

មាត្រា៣៩

ការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង ត្រូវរៀបចំឲ្យមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សំណង់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន និងលំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតងអប្បបរមាមានជាអាទិ៍ បណ្តាញផ្លូវ ប្រព័ន្ធទឹកស្អាត ប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកកខ្វក់ ប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកភ្លៀង អាងស្តុកទឹក អាងប្រព្រឹត្តកម្មទឹកកខ្វក់ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង និងរាវ ក្បាលបំពង់ទឹកសម្រាប់ពន្លត់អគ្គីភ័យ បណ្តាញអគ្គិសនី ព្រមទាំងបណ្តាញទូរគមនាគមន៍។

មាត្រា៤០

ការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង ត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់ពីអំពីផែនការបន្សាំ និងកាត់បន្ថយនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដើម្បីកំណត់ទីតាំងដែលងាយបង្កឲ្យមានគ្រោះអគ្គីភ័យ និងហានិភ័យផ្សេងៗជាយថាហេតុ ដើម្បីរៀបចំឲ្យមានការការពារច្បាស់លាស់ចំពោះសុវត្ថិភាពសាធារណៈ សុខុមាលភាពសាធារណៈ បរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ វប្បធម៌ និងជីវិតមនុស្ស។

សេចក្តីពិពណ៌នាលំអិតអំពីគ្រោះអគ្គីភ័យ និងហានិភ័យផ្សេងៗជាយថាហេតុ ត្រូវចែងក្នុងរបាយការណ៍បច្ចេកទេសនៃការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង។

មាត្រា៤១

បទដ្ឋានទំហំដីសម្រាប់អភិវឌ្ឍបណ្តាញផ្លូវក្នុងរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសលំអិតអំពីការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន និងបរិក្ខារសាធារណៈក្នុងទីក្រុងមានជាអាទិ៍ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាក

សំណល់រាវ និងការគ្រប់គ្រងគ្រោះអគ្គីភ័យ និងហានិភ័យផ្សេងៗ។ល។ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួងស្ថាប័នជំនាញ។

ផ្នែកទី២ សំណង់ផ្តល់សេវាជូនសាធារណជន

មាត្រា៨២

ការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង ត្រូវរៀបចំឲ្យមានអគារបម្រើសេវាសាធារណៈគ្រប់គ្រាន់ទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ដូចជាសាលារៀន មណ្ឌលសុខភាព អគាររដ្ឋបាលជាដើម ដើម្បីធានាការផ្តល់នូវសេវាសាធារណៈប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានសមធម៌។ គ្រប់អគារបម្រើសេវាសាធារណៈ ត្រូវមានរៀបចំសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់គ្នា រួមទាំងជនពិការ និងជនចាស់ជរាផង។

មាត្រា៨៣

ដើម្បីធានាបាននូវការអប់រំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានសមធម៌ ការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុងត្រូវរៀបចំឲ្យមានសាលារៀនតាមបទដ្ឋាន ដូចខាងក្រោម៖

- សាលាមត្តេយ្យសិក្សា ត្រូវមានចម្ងាយយ៉ាងច្រើនត្រឹមកាំរង្វង់៥០០ (ប្រាំរយ) ម៉ែត្រ ឬភូមិមួយត្រូវមានមត្តេយ្យសិក្សាមួយយ៉ាងតិច ឬស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំងជាក់ស្តែង។
- សាលាបឋមសិក្សាត្រូវមានចម្ងាយយ៉ាងច្រើនត្រឹមកាំរង្វង់៥០០ (ប្រាំរយ) ម៉ែត្រ ឬភូមិមួយត្រូវមានសាលាបឋមសិក្សាមួយយ៉ាងតិច ឬស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំងជាក់ស្តែង។
- អនុវិទ្យាល័យត្រូវមានចម្ងាយយ៉ាងច្រើនត្រឹមកាំរង្វង់៣,០០០ (បីពាន់) ម៉ែត្រ ឬឃុំមួយត្រូវមានអនុវិទ្យាល័យមួយយ៉ាងតិច ឬស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំងជាក់ស្តែង។
- វិទ្យាល័យត្រូវមានចម្ងាយយ៉ាងច្រើនត្រឹមកាំរង្វង់៥,០០០ (ប្រាំពាន់)ម៉ែត្រ ឬស្រុកមួយត្រូវមានវិទ្យាល័យមួយយ៉ាងតិច ឬស្របតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស និងស្ថានភាពភូមិសាស្ត្រនៃទីតាំងជាក់ស្តែង។

មាត្រា៨៤

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសលំអិតអំពីការរៀបចំអគាររដ្ឋបាលសាធារណៈ អគារសេវាសុខភាពសាធារណៈ ចំណតសាធារណៈ អគារស្ថានីយអ្នកដំណើរសាធារណៈ អគារប្រៃសណីយ៍។ល។ ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ស្ថាប័នជំនាញ។

ផ្នែកទី៣ អំពីលំហសាធារណៈ

មាត្រា៨៥

ការរៀបចំលំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតងក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន ត្រូវ កំណត់១ (មួយ) ហិកតា សម្រាប់មនុស្ស១,០០០ (មួយពាន់) នាក់ ឬមានទំហំយ៉ាងតិច៥ (ប្រាំ) ភាគរយ នៃផ្ទៃដីសរុបក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន។ លំហសាធារណៈ ត្រូវមាន រៀបចំឲ្យមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់គ្នា រួមទាំងជនពិការ ជនចាស់ ជរា និងជនអសមត្ថភាព។

មាត្រា៨៦

លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង មានជាអាទិ៍៖

១- សួនកុមារសម្រាប់វ័យមត្តេយ្យសិក្សា និងបឋមសិក្សាលេង និងហាត់កីឡា បំពាក់ ដោយឧបករណ៍ និងសម្ភារៈដែលមានសុវត្ថិភាព និងជួយដល់ការរីកចម្រើននៃការវិវឌ្ឍ របស់កុមារ ចំពោះភាពឆ្លាតវៃ និងសុខភាពល្អ។ សួននេះអាចមានទំហំ២,០០០ (ពីរពាន់) ម៉ែត្រក្រឡា និងត្រូវមានរបងការពារសុវត្ថិភាព ហើយត្រូវមានចម្ងាយពីសួនមួយទៅសួន មួយ យ៉ាងច្រើន១ (មួយ) គីឡូម៉ែត្រ ឬនៅជាប់នឹងសាលាមត្តេយ្យសិក្សា ឬបឋមសិក្សា។

២- សួនច្បារភូមិសម្រាប់បម្រើដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ ឬតំបន់លំនៅឋាន នីមួយៗដែលអាចប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ ឬមិនផ្ទាល់។ សួននេះអាចមានទំហំ៥,០០០ (ប្រាំពាន់) ម៉ែត្រក្រឡា និងត្រូវមានចម្ងាយពីសួនមួយទៅសួនមួយ យ៉ាងច្រើន២ (ពីរ) គីឡូម៉ែត្រ។

៣- សួនច្បារសង្កាត់សម្រាប់បម្រើប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ និងតំបន់ជិតខាងនូវ សកម្មភាពសម្រាកកម្សាន្ត លំហែ និងកីឡា។ សួននេះអាចមានទំហំ៥ (ប្រាំ) ហិកតា។

៤- សួនច្បារទីក្រុងសម្រាប់បម្រើដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងទីក្រុងនូវសកម្មភាពសម្រាក កម្សាន្ត លំហែ និងកីឡា។ សួននេះអាចមានទំហំដប់ហិកតា។

៥- សួនតំបន់ជាសួនខ្នាតធំដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់តំបន់ ឬទីក្រុងច្រើន ក្នុងគោល បំណងថែរក្សាទេសភាព និងសោភ័ណភាពធម្មជាតិ ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់ការធ្វើ ដំណើរ និងការបោះជំរុំទេសចរណ៍ និងកម្សាន្ត របស់ប្រជាពលរដ្ឋក្នុងទីក្រុង។ សួននេះ អាចមានទំហំ៥០ (ហាសិប) ហិកតា។

៦- ឧទ្យានរុក្ខសាស្ត្រ រៀបចំដាំដុះរុក្ខជាតិដ៏សម្បូរបែប ក្នុងគោលបំណងការសិក្សា ស្រាវជ្រាវ ការកម្សាន្ត និងការទស្សនា។ ឧទ្យាននេះត្រូវបានប្រជាពលរដ្ឋចូលចិត្តធ្វើ ដំណើរ ទេសចរណ៍ និងកម្សាន្ត ជាលក្ខណៈគ្រួសារ ហើយចំណាយពេលវេលាស្ទើរ ពេញមួយថ្ងៃ។ ឧទ្យាននេះមានទំហំអាស្រ័យតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

៧- ឧទ្យានសួនសត្វ រៀបចំចិញ្ចឹមសត្វព្រៃដ៏សម្បូរបែប ក្នុងគោលបំណងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការកម្សាន្ត និងការទស្សនា។ ឧទ្យាននេះត្រូវបានប្រជាពលរដ្ឋចូលចិត្តធ្វើដំណើរ ទេសចរណ៍ និងកម្សាន្ត ជាលក្ខណៈគ្រួសារ។ ឧទ្យាននេះមានទំហំអាស្រ័យតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

៨- សួនតាមដងផ្លូវ បណ្តាញបៃតងដែលរៀបចំដាំដើមឈើលើសួនច្បារ និងតាមដងផ្លូវដើម្បីតភ្ជាប់បណ្តាញបៃតងនៅក្នុងទីក្រុង។ ទំហំបណ្តាញបៃតងនេះអាស្រ័យតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

មាត្រា៨៧

ក្នុងករណីចាំបាច់ សួនច្បារទាំង៨ប្រភេទខាងលើនេះ អាចមានទំហំតូចជាងទំហំកំណត់ខាងលើ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទំហំនោះត្រូវមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់ឲ្យសាធារណជន និងសហគមន៍អាចប្រើប្រាស់បាន ហើយដែលមានចែងក្នុងនីតិវិធីបច្ចេកទេសលំអិតអំពីការរៀបចំលំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង។

បទដ្ឋានបច្ចេកទេសអំពីការរៀបចំលំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង ត្រូវកំណត់ដោយក្រសួង ឬស្ថាប័នជំនាញ។

ការរៀបចំផែនការរូបវន្តទីក្រុង គម្រោងអភិវឌ្ឍទីក្រុង និងការសាងសង់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកនេះ។

ជំពូកទី៧ ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ការអភិរក្សទីក្រុង និងការសាងសង់ទីក្រុង

មាត្រា៨៨

ទីក្រុងត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈគម្រោងសាងសង់ គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង និងគម្រោងអភិរក្សក្នុងទីក្រុង ក្នុងគោលដៅធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ដី ការកែលំអ និងបំពេញបន្ថែមហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងបរិស្ថានល្អស្អាត ដើម្បីធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍ និងការអភិរក្ស ប្រកបដោយចីរភាព សមធម៌ និងការធ្វើសមាហរណកម្ម។ ការអភិវឌ្ឍទីក្រុងត្រូវគិតអំពីតម្រូវការខាងលំនៅឋានសមស្រប និងមានតុល្យភាពរវាងលទ្ធភាពដែលគ្រួសារក្រីក្រ និងអ្នកមានប្រាក់ចំណូលទាប អាចរកបានលំនៅឋានសមរម្យ និងតម្រូវការសេដ្ឋកិច្ចរបស់រដ្ឋ និងផ្នែកឯកជន។

មាត្រា៨៩

គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង រួមមាន៖

១- គម្រោងអភិវឌ្ឍដី

១.១- គម្រោងប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី

១.២- គម្រោងបង្រួមក្បាលដី

១.៣- គម្រោងបំបែកក្បាលដី។

២- គម្រោងកែសម្រួលក្បាលដី

៣- គម្រោងអភិវឌ្ឍទីក្រុងឡើងវិញ

៤- គម្រោងអភិវឌ្ឍទីតាំងថ្មី

៥- គម្រោងអភិវឌ្ឍលំនៅឋាន

៦- គម្រោងអភិវឌ្ឍសួនឧស្សាហកម្ម

៧- គម្រោងអភិវឌ្ឍតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស

៨- គម្រោងអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង

៩- គម្រោងអភិវឌ្ឍតំបន់ទេសចរណ៍

១០- គម្រោងចែករំលែកដី

១១- គម្រោងអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ។

គម្រោងអភិរក្សក្នុងទីក្រុងរួមមាន៖

១- គម្រោងអភិរក្សតំបន់បៃតង

២- គម្រោងអភិរក្សសំណង់បេតិកភណ្ឌប្រវត្តិសាស្ត្រ

៣- គម្រោងអភិរក្សទេសភាពទីក្រុង

៤- គម្រោងអភិរក្សរមណីយដ្ឋានវប្បធម៌

៥- គម្រោងអភិរក្សផ្សេងៗ។

មាត្រា៥០ *(សូមមើលមាត្រា៥០ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៧៩)*

គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុងរួមមាន៖

១- គម្រោងអភិវឌ្ឍដី ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅផ្លាស់ប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី កែសម្រួលតំបន់ប្រើប្រាស់ដីឡើងវិញ ដើម្បីធ្វើការអភិវឌ្ឍទីក្រុង មានជាអាទិ៍ ការបង្រួមក្បាលដី ឬការបំបែកក្បាលដី ដោយត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនគរូបនីយកម្ម និងធានាបាននូវបទដ្ឋានអប្បបរមានៃការប្រើប្រាស់ដី ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងលំហសាធារណៈ ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច។

១.១- គម្រោងប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវបានអនុវត្តដោយការផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ដីពីប្រភេទមួយទៅប្រភេទផ្សេងទៀត ស្របតាមមាត្រា៣២នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

១.២- គម្រោងបង្រួមក្បាលដី ត្រូវបានអនុវត្តដោយការប្រមូលបញ្ចូលក្បាលដីដែលស្ថិតនៅជាប់គ្នាទាំងអស់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគម្រោង ដើម្បីរៀបចំជាប្លង់ប្រើប្រាស់

ដីសមាហរណកម្មមួយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ ដោយធានាបាននូវការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការប្រើប្រាស់ដី និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។

១.៣- គម្រោងបំបែកក្បាលដីត្រូវបានអនុវត្តដោយការបំបែកក្បាលដីមួយជាដីឡូត៍បច្ចេកទេសច្រើន សម្រាប់ការសាងសង់លំនៅឋាន ពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម។ល។ ដោយធានាបាននូវការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការប្រើប្រាស់ដី និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។

២- គម្រោងកែសម្រួលក្បាលដី ត្រូវបានអនុវត្តដោយការរៀបចំក្បាលដីឡើងវិញ ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ដោយមានការចូលរួម និងការយល់ព្រមបរិច្ចាគដីពីម្ចាស់ដីឡូត៍ទាំងអស់ ព្រមទាំងបង្កើនលទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

៣- គម្រោងអភិវឌ្ឍទីក្រុងឡើងវិញ ត្រូវបានអនុវត្តនៅតំបន់ណាមួយនៃទីក្រុង ក្នុងគោលបំណងកែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងបង្កើនលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ដីឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងសោភ័ណភាព តាមរយៈការផ្ទេរសិទ្ធិលើដី និងអគារទៅជាសិទ្ធិលើផ្ទៃក្រឡាកម្រាលអគារថ្មីដែលមានតម្លៃស្មើនៅក្នុងគម្រោងនេះ ដោយមានការចូលរួម និងយល់ព្រមពីម្ចាស់ដីឡូត៍ ឬតាមតម្រូវការនៃការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ស្របតាមច្បាប់។

៤- គម្រោងអភិវឌ្ឍទីតាំងថ្មី ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅបំពេញបន្ថែមនូវតម្រូវការនៃកំណើនប្រជាជន ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ស្របតាមយុទ្ធសាស្ត្រនៃការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ដោយធានាបាននូវមុខងាររបស់ទីក្រុងសម្រាប់ការរស់នៅ ការសម្រាក លំហែកម្សាន្ត ការមានការងារធ្វើ និងការធ្វើចរាចរប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងសោភ័ណភាព។

៥- គម្រោងអភិវឌ្ឍលំនៅឋាន ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងធានាបាននូវសុខភាព ជាសុកភាព សោភ័ណភាព និងសុខដុមរមណីយកម្មសម្រាប់ការស្នាក់នៅ ដោយតម្រូវឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ដីដែលខុសមុខងារនៃតំបន់នេះប្រែមកជាមុខងារដូចគ្នា ដើម្បីជៀសវាងផលប៉ះពាល់ដល់ការស្នាក់នៅ។

៦- គម្រោងអភិវឌ្ឍសួនឧស្សាហកម្ម ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅធានាបាននូវការឯកភាព និងសុខដុមនីយកម្មសម្រាប់ឧស្សាហកម្ម ដោយតម្រូវឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់ដីដែលខុសមុខងារនៃតំបន់នេះប្រែមកជាមុខងារដូចគ្នា ដើម្បីចៀសវាងផលប៉ះពាល់ផ្សេងៗដល់សុខភាព។

៧- គម្រោងអភិវឌ្ឍតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសដែលត្រូវបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៅថ្ងៃទី២៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥។ ការធ្វើប្លង់គោល និងផែនការប្រើប្រាស់ដីសម្រាប់តំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ត្រូវតែធានាបាននូវបទដ្ឋានអប្បបរមានៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងលំហសាធារណៈ ព្រមទាំងធានាបាននូវការធ្វើសមាហរណកម្មនៃហេដ្ឋរចនាសម្ព័ន្ធក្នុងតំបន់នេះ ទៅនឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមានស្រាប់ ឬផែនការថ្មីនៃទីក្រុង ខេត្ត តំបន់ និងជាតិ។

៨- គម្រោងអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថ្មីត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅបំពេញបន្ថែម ឬបង្កើតថ្មីនូវតម្រូវការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈដើម្បីឆ្លើយតបនឹងកំណើនប្រជាជន ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ដោយធានាបាននូវសមាហរណកម្មហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ ទីក្រុង ខេត្ត តំបន់ និងជាតិ។

៩- គម្រោងអភិវឌ្ឍតំបន់ទេសចរណ៍ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅទាក់ទាញការវិនិយោគវិស័យទេសចរណ៍ និងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាទេសចរណ៍ ស្របតាមគោលនយោបាយទេសចរណ៍នៅកម្ពុជា។

១០- គម្រោងចែករំលែកដី ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលដៅកែលំអស្ថានភាពលក្ខខណ្ឌរស់នៅ និងសោភ័ណភាពនៃសហគមន៍ ឲ្យទទួលបាននូវលំនៅឋាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈសមស្រប។ គម្រោងចែករំលែកដី ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការឯកភាពពីម្ចាស់ដី និង/ឬ សហគមន៍ និងអ្នកវិនិយោគ ក្នុងការចែករំលែកផលប្រយោជន៍គ្នាទៅវិញទៅមក។

១១- គម្រោងអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ ត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីបំពេញបន្ថែម និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការនៃការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ក្នុងគោលបំណងធានាបាននូវសុខភាព ផាសុកភាព សោភ័ណភាព និងសុខដុមនីយកម្មសម្រាប់ការស្នាក់នៅ។

មាត្រា៥១

គម្រោងអភិរក្សក្នុងទីក្រុង រួមមាន៖

១-គម្រោងអភិរក្សតំបន់បៃតង ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងធានាបាននូវគុណភាពបរិស្ថានរស់នៅ សុវត្ថិភាពស្បៀង ប្រព័ន្ធបៃតង និងរួមចំណែកទប់ស្កាត់ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ។

២-គម្រោងអភិរក្សសំណង់បេតិកភណ្ឌប្រវត្តិសាស្ត្រ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងរក្សាអត្តសញ្ញាណប្រវត្តិសាស្ត្រ ការវិវត្តនៃទីក្រុង និងផលប្រយោជន៍ជាតិ។

៣-គម្រោងអភិរក្សទេសភាពទីក្រុង ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងរក្សាទេសភាពធម្មជាតិ ពិសេសនៅទីតាំងណាមួយនៃទីក្រុង ដើម្បីលើកកម្ពស់សោភ័ណភាពទីក្រុង និងទេសចរណ៍។

៤-គម្រោងអភិរក្សរមនីយដ្ឋានវប្បធម៌ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងរក្សាអត្តសញ្ញាណរមនីយដ្ឋានវប្បធម៌ជាតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់វិស័យវប្បធម៌ និងទេសចរណ៍។

៥-គម្រោងអភិរក្សផ្សេងៗ ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងគោលបំណងបំពេញបន្ថែម និងឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការនៃការអភិរក្សទីក្រុង និងតំបន់ជុំវិញ ដើម្បីធានាបាននូវគុណភាពបរិស្ថានរស់នៅ ទេសភាពធម្មជាតិ អត្តសញ្ញាណប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ជាតិ។

រាជធានី-ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការគម្រោងអភិរក្សដោយត្រូវចុះបញ្ជីស្ថាបត្យកម្ម ស្នាដៃស្ថាបត្យកម្ម ទីតាំង ទេសភាព និងការអភិរក្សផ្សេងៗ ស្របតាមគោលការណ៍បច្ចេកទេស ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍទីក្រុងប្រកបដោយចីរភាព និងមានអត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់។

គោលការណ៍បច្ចេកទេសអភិរក្ស ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ ឬ/និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៥២

គម្រោងសាងសង់ រួមមានការសាងសង់ដែលត្រូវបានស្នើឡើងដោយរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលគ្រប់ប្រភេទនៅលើដីដោយអនុលោមតាមលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៥៣

គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង ត្រូវគោរពឲ្យបាននូវលក្ខខណ្ឌអប្បរមានៃបទប្បញ្ញត្តិប្រើប្រាស់ដី ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងលំហសាធារណៈ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៥ និងជំពូកទី៦នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីរដ្ឋ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាគោលការណ៍ពីរាជរដ្ឋាភិបាលជាមុនសិន។ រាល់ការងារពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកបច្ចេកទេសនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង ត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងដីរបស់បុគ្គលឯកជន ត្រូវទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

វាយឡើងវិញ

រាល់គម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធស្ថានីយចម្រោះទឹកកខ្វក់ ទឹកស្អាត អគ្គិសនី ប្រព័ន្ធបង្ហូរទឹកកខ្វក់ បណ្ដាញផ្លូវថ្នល់ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងកាកសំណល់រឹង និងរាវ។ល។ ត្រូវអនុលោមតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធ និងត្រូវមានការចូលរួមយោបល់ពីក្រសួង ឬស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៥៤

ក្នុងការអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង ម្ចាស់គម្រោងត្រូវទទួលបន្ទុកលើការចំណាយទាំងអស់លើការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងលំហសាធារណៈ ចំពោះទីតាំងដីដែលត្រូវធ្វើការកែប្រែប្រភេទដីនៃការប្រើប្រាស់ដី ឬមុខងារតំបន់ប្រើប្រាស់ដីជាមុន។ ដោយឡែកចំពោះគម្រោងដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន អាជ្ញាធរសាធារណៈ ត្រូវទទួលបន្ទុកលើការចំណាយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ចាប់ពីមហាវិថី និងសួនច្បារទីក្រុងឡើងទៅ។ រាល់ការចំណាយចំពោះផ្លូវថ្នល់ និងសួនច្បារផ្សេងៗទៀតដែលស្ថិតនៅក្នុងគម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់គម្រោង។

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ និងលំហសាធារណៈទាំងអស់នៃគម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង ត្រូវចាត់ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ លើកលែងតែផ្លូវច្រកចេញចូល លំហសាធារណៈ សួនច្បារ លំហានៃសេវារួម របងបុរី និងតំបន់ផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈជាបុរី ទោះបីមានឈ្មោះអ្វីក៏ដោយ ត្រូវចុះបញ្ជីជាទ្រព្យអវិភាគរបស់កម្មសិទ្ធិករដោយអនុលោមតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យលេខ៣៩អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងបុរី។

មាត្រា៥៥

នីតិវិធីនៃការអនុវត្តគម្រោងអភិវឌ្ឍក្នុងទីក្រុង និងគម្រោងអភិរក្សក្នុងទីក្រុង និងការសាងសង់ទីក្រុង ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ជំពូកទី៨ ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ការអភិរក្សទីក្រុង និងការសាងសង់ទីក្រុង

មាត្រា៥៦

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ មានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងកិច្ចការនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ដើម្បីធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍ និងការអភិរក្ស ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គុណភាព ចីរភាព សមធម៌ សុខដុមនីយកម្ម និងសមាហរណកម្ម។

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ អាចធ្វើប្រតិភូកម្មការគ្រប់គ្រងកិច្ចការបច្ចេកទេសនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ទៅមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី រាជធានី-ខេត្ត និងទៅការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ទៅតាមតម្រូវការ និងស្ថានភាពសមត្ថភាព

ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។ អគ្គនាយកដ្ឋានរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្ម និង អគ្គនាយកដ្ឋានសំណង់ ជាសេនាធិការផ្ទាល់របស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ចំពោះការងារនេះ។

មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីរាជធានី-ខេត្ត និង ការិយាល័យរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវ ស្ថិតនៅក្រោមការសម្របសម្រួលរបស់អភិបាលរាជធានី-ខេត្ត និងអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

មាត្រា៥៧

ដើម្បីធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងកិច្ចការបច្ចេកទេសនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងជាត្រី:នៃភាពស្របច្បាប់ការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវមានស្នើសុំលិខិត អនុញ្ញាតជាមុនពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និង/ឬក្រសួង ស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច។ ការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដែលត្រូវមានលិខិតអនុញ្ញាតរួមមាន៖

១- ការសាងសង់សំណង់ថ្មី ការសាងសង់ឡើងវិញ ការពង្រីកអគារ និង ការសង់បន្ថែមពីលើអគារដែលមានស្រាប់ ការប្តូរមុខងារប្រើប្រាស់ អគារ ការប្តូរទ្រង់ទ្រាយអគារ ការបង្កើនផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់ និង ការកែប្រែទំរង់ភាពខាងក្រៅនៃអគារដែលមានស្រាប់ ការជួសជុល និង រុះរើ។

២- ការសាងសង់ ឬការប្តូរទ្រង់ទ្រាយអគារដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់អគ្គីភ័យ ដូចជា ការដាក់ស៊ីទែន កន្លែងស្តុកផលិតផលតេលសិលា រោងជាង ផលិតគ្រឿងផ្ទុះ។ល។

៣- ការដាក់ស្លាកសញ្ញាផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ការដាក់អង់តែនទូរទស្សន៍ និង ទូរគមនាគមន៍ក្នុងគោលបំណងធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ក៏ដូចជាការដាក់រចនា សម្ព័ន្ធនៅលើដី និងអគារ។

៤- ការអភិវឌ្ឍដី (ការកែប្រែរចនាសម្ព័ន្ធដើមនៃដី ការចាក់ដីបំពេញ ការជីក យកដីចេញ ការបង្រួមក្បាលដី ការបំបែកក្បាលដី ការប្តូរប្រភេទនៃ ការប្រើប្រាស់ដី និងការប្តូរមុខងារតំបន់ប្រើប្រាស់ដី។ល។)។

៥- គម្រោងអភិវឌ្ឍទីក្រុង ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

៦- ការផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈគតិយុត្តផ្សេងៗទៀត មានជាអាទិ៍ ការពន្យារ សុពលភាពនៃលិខិតអនុញ្ញាតដែលហួសសុពលភាព ការផ្ទេរឈ្មោះ ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាត។ល។

ដើម្បីឲ្យប្រជាពលរដ្ឋមានភាពងាយស្រួល ការសាងសង់ថ្មី ឬការជួសជុលលំនៅ ឋានតូចតាច និងពុំមានលក្ខណៈជាការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម មិនតម្រូវឲ្យស្នើសុំលិខិត

អនុញ្ញាតសាងសង់ បើកការដ្ឋាន និងបិទការដ្ឋានឡើយ ហើយដែលត្រូវកំណត់នៅក្នុងអនុក្រឹត្យដោយឡែក។

មាត្រា៥៨

សំណុំលិខិតស្នើសុំអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុទាំងអស់ ត្រូវសរសេរជាភាសាខ្មែរដែលជាភាសាផ្លូវការ។ ភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំង ឬភាសាបរទេសផ្សេងទៀតអាចសរសេរនៅខាងក្រោមភាសាខ្មែរ ដែលមានទំហំអក្សរតូចជាងភាសាខ្មែរ។ សំណុំលិខិតស្នើសុំការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈ ក្នុងរយៈពេលកំណត់មួយមុនការសម្រេចផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតជូន ដើម្បីទទួលបណ្តឹងតវ៉ា និងធានាទប់ស្កាត់ទំនាស់នៃការប្រើប្រាស់ដី

នីតិវិធី និងសំណុំឯកសារសម្រាប់ការស្នើសុំការអនុញ្ញាត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និង/ឬប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា៥៩

រូបវន្ត និងនីតិបុគ្គលដែលធ្វើអាជីវកម្មលើសេវាបច្ចេកទេស ពិគ្រោះយោបល់ សិក្សាគម្រោងប្លង់ ត្រួតពិនិត្យគុណភាពសំណង់ និងសាងសង់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវតែចុះបញ្ជី និងទទួលអនុញ្ញាតពីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌនៃការវាយតម្លៃ និងការចុះបញ្ជីរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើអាជីវកម្មលើសេវាបច្ចេកទេស ពិគ្រោះយោបល់ សិក្សាគម្រោងប្លង់ ត្រួតពិនិត្យគុណភាពសំណង់ និងសាងសង់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍដី ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៦០

លិខិតអនុញ្ញាតការអភិវឌ្ឍ ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ ត្រូវគោរពតាមផែនការរៀបចំដែនដី ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី និងផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលបានអនុម័តដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការរួច។

ក្នុងករណីពុំទាន់មានផែនការរៀបចំដែនដី ប្លង់គោលនិងផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានអនុម័តដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតការអភិវឌ្ឍ ការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់ ត្រូវគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ និងបទដ្ឋាន

បច្ចេកទេសនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ពាក់ព័ន្ធ ដែលត្រូវបានដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ។

បទប្បញ្ញត្តិបច្ចេកទេសលំអិតសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៦១

គោលការណ៍ យន្តការ និងនីតិវិធីនៃការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ជួសជុល និងរុះរើ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យដោយឡែក។

ជំពូកទី៩ អធិការកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ

មាត្រា៦២

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលចុះធ្វើអធិការកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ត្រូវអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួនស្របតាមបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ត្រូវមានឯកសណ្ឋាន សញ្ញាសម្គាល់ និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម។

មាត្រា៦៣

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចធ្វើអធិការកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុមានសិទ្ធិ និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ត្រួតពិនិត្យការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ និងសុវត្ថិភាពការងារនៅខាងក្នុង និងជុំវិញបរិវេណការដ្ឋានសំណង់
- តម្រូវឲ្យម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុផ្តល់ព័ត៌មាន និងបង្ហាញគ្រប់ លិខិតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ
- បញ្ជាឲ្យកែតម្រូវតាមលិខិតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ
- ផ្អាកការដ្ឋានសាងសង់ជាបណ្តោះអាសន្ន
- ដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ បើកការដ្ឋាន
- សាងសង់ ឬវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់
- ហាមឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវការប្រើប្រាស់អគារ ឬការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀតដែលបានប្រគល់ជូនដោយអាជ្ញាធរធម្មានុរូប។

មាត្រា៦៤

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដែលមិនសុខចិត្តចំពោះវិធានការបញ្ជាឲ្យកែតម្រូវតាមលិខិតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ផ្អាកការដ្ឋានសាងសង់ជាបណ្ដោះអាសន្ន ឃាត់ទុកជាបណ្ដោះអាសន្ននូវសម្ភារ ឧបករណ៍ គ្រឿងចក្រ មធ្យោបាយផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងការដ្ឋានសាងសង់ ដកហូតជាបណ្ដោះអាសន្ននូវលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ បើកការដ្ឋានសាងសង់ ឬវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់ ហាមឃាត់ជាបណ្ដោះអាសន្ននូវការប្រើប្រាស់អគារ ឬការធ្វើអាជីវកម្មលើអគាររបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចធ្វើអធិការកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចធ្វើបណ្ដឹងតវ៉ាទៅក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ឬអភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី-ខេត្ត ឬអភិបាលនៃគណៈអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្ដីសម្រេចខាងលើ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃយ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបណ្ដឹង។

អភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី-ខេត្ត ត្រូវសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃយ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបណ្ដឹង។

អភិបាលនៃគណៈអភិបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល២០ (ម្ភៃ) ថ្ងៃយ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបណ្ដឹង។

នីតិវិធី និងបែបបទនៃការធ្វើអធិការកិច្ចនៃការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ជំពូកទី១០ ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា៦៥

ទណ្ឌកម្មនៅក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ រួមមាន៖

- ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- ការដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ លិខិតអនុញ្ញាតបើកការដ្ឋាន
- ការព្យួរ ការដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់
- ការបង្ខំឲ្យរុះរើ និងស្ដាបនាឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនូវអ្វីដែលបាត់បង់ ឬប្រែប្រួលដោយអំពើល្មើស
- ការហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើប្រាស់អគារ ឬផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ
- ការពិន័យអន្តរការណ៍។

មាត្រា៦៦ *(សូមមើលមាត្រា៦៦ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៨១)*

ទណ្ឌកម្មដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា៦៦ [42] ខាងលើ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលចេញលិខិតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍ លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ជួសជុល និងរុះរើលិខិតបើក និងបិទការដ្ឋាន។

មាត្រា៦៧

នីតិវិធីនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ការបង់ប្រាក់ពិន័យ ការគ្រប់គ្រងបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យ និងការចាត់ចែងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យ ចំពោះអំពើល្មើសដូចមានចែងខាងលើ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

ការបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នាំឲ្យរំលត់បណ្តឹងអាជ្ញា។

មាត្រា៦៨

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអាចចេញលិខិតព្រមានចំពោះម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ក្នុងករណីដែលមានកំហុសមិនធ្ងន់ធ្ងរក្នុងការអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា៦៩

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍ ឬសាងសង់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល សម្រាប់ផ្ទៃក្រឡា១ម៉ែត្រក្រឡានៃផ្ទៃក្រឡាសំណង់ដែលបានសាងសង់រួច ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ
- ៤០ ០០០ (បួនម៉ឺន) រៀល សម្រាប់ផ្ទៃក្រឡា១ម៉ែត្រក្រឡានៃផ្ទៃក្រឡាសំណង់ដែលបានសាងសង់រួច ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត
- ២០ ០០០ (ពីរម៉ឺន) រៀល សម្រាប់ផ្ទៃក្រឡា១ម៉ែត្រក្រឡានៃផ្ទៃក្រឡាសំណង់ដែលបានសាងសង់រួច ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

---

[42] ទំនងជាចង់សំដៅទៅមាត្រា៦៥។

វាយឡើងវិញ

បន្ថែមលើការពិន័យអន្តរការណ៍ខាងលើនេះ ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ត្រូវធ្វើការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ដើម្បីឲ្យសំណង់ស្របច្បាប់ ដោយកែសម្រួលតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស។

ករណីកំហុសធ្ងន់ធ្ងរប៉ះពាល់ដល់សោភ័ណភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ព្រមទាំងភាពសុខដុមនីយកម្មនៃតំបន់ ឬអចលនទ្រព្យជិតខាង ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុត្រូវធ្វើការកែតម្រូវ ឬអាចត្រូវបង្ខំឲ្យរុះរើចេញទាំងស្រុង ដោយម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុទទួលបន្ទុកលើការចំណាយទាំងអស់។

មាត្រា៧០

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដោយខុសពីលិខិតអនុញ្ញាត ត្រូវពិន័យអន្តរកាណ៍ជាប្រាក់ចំនួនៈ

- ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល ក្នុង០១ម៉ែត្រក្រឡានៃផ្ទៃក្រឡាដែលលើសពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល ក្នុងកម្ពស់១ម៉ែត្រដែលលើស និងចំនួន១០ ០០០ (មួយម៉ឺន) រៀលក្នុង១ម៉ែត្រគូបនៃមាឌអគារដែលលើសពីលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- ៨០ ០០០ (ប្រាំបីម៉ឺន) រៀល ក្នុងឆ្លាតម្លាត១០សង់ទីម៉ែត្រដែលលើសក្នុងករណីកំហុសដែលខុសឆ្លាតម្លាតពីព្រំដី មកអគារពីលិខិតអនុញ្ញាត និង១០ ០០០ (មួយម៉ឺន) រៀល ក្នុង១ម៉ែត្រគូបនៃមាឌអគារដែលលើសទាំងអស់ដោយសារលើសគម្លាត។

បន្ថែមលើការពិន័យអន្តរការណ៍ខាងលើនេះ ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ត្រូវធ្វើការស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត ដើម្បីឲ្យសំណង់ស្របច្បាប់ ដោយកែសម្រួលតាមបទដ្ឋានបច្ចេកទេស។

ករណីកំហុសធ្ងន់ធ្ងរប៉ះពាល់ដល់សោភ័ណភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ព្រមទាំងភាពសុខដុមនីយកម្មនៃតំបន់ ឬអចលនទ្រព្យជិតខាង ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុត្រូវធ្វើការកែតម្រូវ ឬអាចត្រូវបង្ខំឲ្យរុះរើ ដោយម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុទទួលបន្ទុកលើការចំណាយទាំងអស់។

មាត្រា៧១

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ឬសាងសង់ ដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតបើកការដ្ឋានត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួនៈ

- ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ

- ៥០០ ០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត
- ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម៖

- ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- ព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់
- បង្ខំឲ្យរុះរើ និងស្ដាបនាឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនូវអ្វីដែលបាត់បង់ ឬប្រែប្រួលដោយអំពើល្មើស
- ការហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើប្រាស់អគារ ឬផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ។

មាត្រា៧២

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដោយគ្មានលិខិតបិទការដ្ឋានត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ
- ៥០០ ០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត
- ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម៖

- ព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់
- ការហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើប្រាស់អគារ ឬផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ។

មាត្រា៧៣

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដោយប្រើប្រាស់លិខិតអនុញ្ញាតហួសសុពលភាព ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ
- ៥០០ ០០០ (ប្រាំសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត

- ១០០ ០០០ (មួយសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម៖

- ព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់
- បង្ខំឲ្យរុះរើ និងស្ដារបនាឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនូវអ្វីដែលបាត់បង់ ឬប្រែប្រួលដោយអំពើល្មើស
- ការហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើប្រាស់អគារ ឬផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ។

មាត្រា៧៤ *(សូមមើលមាត្រា៧៤ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៨១)*

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដែល៖

ក. មិនព្រមបញ្ឈប់ការដ្ឋានសាងសង់តាមបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ មិនប្រើប្រាស់សិទ្ធិប្ដឹងតវ៉ាទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦៥នៃអនុក្រឹត្យនេះ ឬ

ខ. រារាំង ឬប្រកែកមិនព្រមឲ្យសមត្ថកិច្ចជំនាញចូលត្រួតពិនិត្យការដ្ឋានសាងសង់ ឬ

គ. ប្រកែកមិនព្រមផ្ដល់ព័ត៌មាន ឬបង្ហាញលិខិតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍអចលវត្ថុដល់សមត្ថកិច្ចជំនាញក្នុងពេលចុះពិនិត្យការដ្ឋានសំណង់ ឬ

ឃ. ប្រើប្រាស់មធ្យោបាយណាមួយដើម្បីជាឧបសគ្គដល់ការត្រួតពិនិត្យការដ្ឋានសំណង់របស់អង្គភាពជំនាញមានសមត្ថកិច្ច។

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ
- ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត
- ២០០ ០០០ (ពីរសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម៖

- ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- ព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់ ឬវិញ្ញាបនបត្រអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ

- បង្ខំឲ្យរុះរើ និងស្ដាបនាឡើងវិញឲ្យដូចស្ថានភាពដើមនូវអ្វីដែលបាត់បង់ ឬប្រែប្រួលដោយអំពើល្មើស
- ការហាមឃាត់មិនឲ្យប្រើប្រាស់អគារ ឬផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើអគារ។

មាត្រា៧៥

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលធ្វើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលបានធ្វើការផ្ទេរលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីសមត្ថកិច្ចចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ជាតិ
- ១ ០០០ ០០០ (មួយលាន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់រាជធានី-ខេត្ត
- ២០០ ០០០ (ពីរសែន) រៀល ចំពោះសំណង់ស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មណាមួយ ឬច្រើនដូចខាងក្រោម៖

- ដកហូតលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់
- ព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់។

មាត្រា៧៦

ក្រុមហ៊ុនសាងសង់ដែលធ្វើអាជីវកម្មមៅការសាងសង់ ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់ផុតសុពលភាពត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ៦ ០០០ ០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត១
- ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត២
- ៣ ០០០ ០០០ (បីលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត៣។

មាត្រា៧៧

ការបង្កឲ្យខូចខាត ប៉ះពាល់ដល់សោភ័ណភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ព្រមទាំងសុខដុមនីយកម្មនៃតំបន់ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ៦ ០០០ ០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត១
- ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត២
- ៣ ០០០ ០០០ (បីលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសាងសង់កម្រិត៣។

ក្រុមហ៊ុនសាងសង់អាចទទួលរងបន្ថែមនូវទណ្ឌកម្មព្យួរ ឬដកហូតវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្មសាងសង់។

ចាត់ទុកជាការបង្កឲ្យខូចខាត ប៉ះពាល់ដល់សោភ័ណភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្ដាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ព្រមទាំងសុខដុមនីយកម្មនៃតំបន់ នូវករណីដូចខាងក្រោម៖

- ការដ្ឋានសាងសង់ ជួសជុល ឬរុះរើដែលគ្មានរបងហ៊ុមព័ទ្ធ គ្មានសំណាញ់ការពារសុវត្ថិភាព បង្គស់ទ្បេងរំខាន និងគ្មានប៉ាន់ណូសម្រាប់សម្គាល់ការដ្ឋានសាងសង់
- ការដ្ឋានសាងសង់ ពុំមានឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពគ្រប់គ្រាន់ដល់បុគ្គលិកអ្នកបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងការដ្ឋាន និងកម្មករ
- ការបំពុលបង្កឡើងពីការដ្ឋានសាងសង់ ជួសជុល ឬរុះរើ និងការបំពុលបណ្ដាលមកពីការធ្វេសប្រហែសធ្វើឲ្យធ្លុះធ្លាយឃ្លាំងស្តុកឧទង្គារ និងអាងប្រេងឥន្ធនៈ
- ការដ្ឋានសាងសង់ដែលប្រើគ្រឿងចក្រ បរិក្ខារលើកស្ទូច ហើយធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការធ្វើដំណើរលើផ្លូវសាធារណៈ ឬមិនបានបំពាក់ភ្លើងសញ្ញាសម្គាល់នៅពេលយប់
- ការបង្ហូរទឹកបេតុងពីរថយន្តដឹកបេតុង ឬពីរថយន្តបូមបេតុង និងទឹកស៊ីម៉ងត៍ដែលបានបង្ហូរចេញពីការដ្ឋានសាងសង់លើចិញ្ចើមផ្លូវថ្នល់ លូសាធារណៈ និងទីតាំងសាធារណៈ
- ការដ្ឋានសាងសង់ដែលគ្មានអ្នកបច្ចេកទេស ឬវិស្វករ ឬស្ថាបត្យករ ជាអ្នកគ្រប់គ្រង និងទទួលខុសត្រូវ
- ខកខានមិនបានរុះរើ សំអាត និងអនុវត្តតាមសេចក្ដីជូនដំណឹងរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៧៨

ក្រុមហ៊ុនសិក្សាគម្រោងប្លង់ដែលធ្វើអាជីវកម្ម សិក្សាគម្រោងប្លង់ដែលមានវិញ្ញាបនបត្រប្រកបអាជីវកម្ម សិក្សាគម្រោងប្លង់ផុតសុពលភាពត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ចំនួន៖

- ៦ ០០០ ០០០ (ប្រាំមួយលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសិក្សាគម្រោងប្លង់កម្រិត១
- ៤ ០០០ ០០០ (បួនលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសិក្សាគម្រោងប្លង់កម្រិត២
- ៣ ០០០ ០០០ (បីលាន) រៀល ចំពោះក្រុមហ៊ុនសិក្សាគម្រោងប្លង់កម្រិត៣។

មាត្រា៧៩

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចងក្រងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ និងអាចសុំឲ្យរឹបអូសសម្ភារៈបរិក្ខារ ឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀត ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីជាធរមាន ក្នុងករណីបុគ្គលដែលត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនព្រមអនុវត្តតាមសេចក្ដីសម្រេចរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

មាត្រា៨០

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចណាដែលប្រកែកមិនព្រមទទួលពិនិត្យលើសំណុំលិខិតស្នើសុំការអនុញ្ញាតសាងសង់ ជួសជុល រុះរើ ឬប្រឆាំងនឹងការចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់

ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិស័យរដ្ឋបាល និងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ប្រសិនបើមាន។

សមត្ថកិច្ចជំនាញនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ឬមន្ត្រីដែលមានភារកិច្ចចុះត្រួតពិនិត្យការដ្ឋានសំណង់ ដែលពុំបានជំទាស់ទៅលើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុដែលមិនសមស្របទៅនឹងលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិស័យរដ្ឋបាល និងទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ប្រសិនបើមាន។

ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិស័យរដ្ឋបាល ចំពោះមន្ត្រីជំនាញណាដែលចុះត្រួតពិនិត្យការដ្ឋានសាងសង់ ជូសជុល ឬរុះរើ ដោយគ្មានលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម។

ជំពូកទី១១ បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា៨១

រាល់ការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ការចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវផ្នែកនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ការចេញលិខិតអនុញ្ញាតបើកការដ្ឋានសាងសង់ ការចេញលិខិតបិទការដ្ឋានសាងសង់ និងការផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតគោលការណ៍បច្ចេកទេសលើការអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ និងការសាងសង់ សេវាបច្ចេកទេសសាងសង់ ពិគ្រោះយោបល់ សិក្សាគម្រោងប្លង់ ត្រួតពិនិត្យគុណភាពសំណង់ និងសាងសង់ ត្រូវតែបង់កម្រៃសេវានគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ការគណនាតម្លៃសេវានគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវឈរលើមូលដ្ឋាននៃទំហំផ្ទៃក្រឡាដី ទំហំផ្ទៃក្រឡាសំណង់ និងសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី និងសំណង់នៃគម្រោងទាំងមូល។

តម្លៃសោហ៊ុយសេវា និងមូលដ្ឋានសម្រាប់គណនា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

មាត្រា៨២ *(សូមមើលមាត្រា៨២ថ្មី កែសម្រួលថ្ងៃទី៩ មិថុនា ២០១៥ នៅទំព័រ១៥៨១)*

ចំណូលកម្រៃសេវាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦១ខាងលើនេះ ត្រូវបែងចែកមួយផ្នែកចូលថវិការដ្ឋ មួយផ្នែកសម្រាប់គាំទ្រការងារបច្ចេកទេសនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់របស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងមួយផ្នែកទៀតសម្រាប់ផ្តល់ជូនរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ។

ការបែងចែកចំណូលបានមកពីកម្រៃសេវានគរូបនីយកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។

ជំពូកទី១២ អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៨៣

ការប្រើប្រាស់ដី ឬអគារដែលកើតមានមុនអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យបន្តការប្រើប្រាស់តាមលក្ខខណ្ឌមានស្រាប់នាពេលបច្ចុប្បន្ន ក្នុងករណីដែលមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ឬមហន្តរាយដល់សុខុមាលភាពសាធារណៈ សុវត្ថិភាពសាធារណៈ បរិស្ថាន ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវប្បធម៌។

មាត្រា៨៤

លក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ នឹងត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះតែប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ផែនការប្រើប្រាស់ដី និង/ឬប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្មដែលបានរៀបចំក្រោយពីថ្ងៃដែលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន។

ចំពោះប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ផែនការប្រើប្រាស់ដី និង/ឬប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្មដែលកំពុងដំណើរការរៀបចំ និងបានរៀបចំហើយ ប៉ុន្តែមិនទាន់បានអនុម័តដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ ត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យបន្តរៀបចំបញ្ចប់ និងដាក់ស្នើសុំការអនុម័តឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ជាប្លង់បឋមដោយគណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់ជាតិ។

គណៈកម្មាធិការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្មថ្នាក់រាជធានី និងខេត្ត ត្រូវខិតខំជំរុញការរៀបចំបន្តបញ្ចប់ និងដាក់ស្នើសុំការអនុម័តឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការនូវប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ផែនការប្រើប្រាស់ និង/ឬប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម នៅក្នុងដែនដីសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន បន្ទាប់ពីអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន។

ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ និងសាងសង់ដែលបានដាក់ស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាត មុនអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ត្រូវបន្តនីតិវិធីស្នើសុំ ដោយអនុលោមតាមនីតិវិធីដែលបានធ្វើពីមុន។

ចំពោះគម្រោងអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ និងសាងសង់ដែលកំពុងដំណើរការអភិវឌ្ឍ និងសាងសង់មុនអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ត្រូវបន្តដំណើរការសាងសង់ ស្របតាមលិខិតអនុញ្ញាតដែលបានចេញជូនម្ចាស់សំណើ។

លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យអភិវឌ្ឍអចលនវត្ថុ ដែលបានចេញជូនម្ចាស់សំណើមុនអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ត្រូវបន្តសុពលភាពអនុវត្តរហូតដល់អស់សុពលភាព។

ជំពូកទី១៣ អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៨៥

បទប្បញ្ញត្តិដែលមានអានុភាពនៅពេលដែលអនុក្រឹត្យត្រូវបានអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវចាត់ទុកថាគ្មានអានុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា៨៦

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

ហត្ថលេខា

អ៊ឹម ឈុនលឹម

កន្លែងទទួល

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចមាត្រា៨៦
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ៤២ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីនគរូបនីយកម្មរាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន

សទ្ទានុក្រម

ការអភិវឌ្ឍដី សំដៅដល់ការប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ទៅជាប្រភេទមួយផ្សេងទៀត តាមរយៈ ការបង្រួមក្បាលដី ការបំបែកក្បាល ការកែទម្រង់ដី និងការបង្កើនដង់ស៊ីតេនៃការប្រើប្រាស់ដី សម្រាប់គោលដៅនៃការសាងសង់លំនៅឋាន ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម ឧស្សាហកម្ម។ល។ ដោយធានាបាននូវការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ស្របតាមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការប្រើប្រាស់ដី។

ការបង្រួមក្បាលដី សំដៅដល់ការបញ្ចូលក្បាលដីច្រើនដែលជាប់គ្នាឲ្យក្លាយទៅជាក្បាលដីតែមួយ ដើម្បីធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍទីក្រុង សម្រាប់ធ្វើសមាហរណកម្ម និងធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ សេវាសាធារណៈ សំដៅធានាចីរភាព សមធម៌ គុណភាព សុខភាព និងភាពងាយស្រួលនៃទីក្រុង។

ការបំបែកក្បាលដី សំដៅដល់ការបំបែកក្បាលដីតែមួយទៅជាក្បាលដីច្រើន សម្រាប់ការសាងសង់លំនៅឋាន ពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម។ល។ ដោយធានាបាននូវការរៀបចំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃការប្រើប្រាស់ដី។

ការកែសម្រួលក្បាលដី សំដៅដល់ការរៀបចំក្បាលដីឡើងវិញដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ លំហសាធារណៈ និងសេវាសាធារណៈ ដោយមានការចូលរួម ព្រមទាំងបង្កើនលទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ដីស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

ការប្តូរប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី សំដៅដល់ការផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ដីពីប្រភេទមួយទៅប្រភេទផ្សេងទៀតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

តំបន់លំនៅឋានដាច់ពីគ្នាកម្ពស់ទាប សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់អគារលំនៅឋានដាច់ពីគ្នា ឬជាប់គ្នាមួយមួយចំហៀងដែលមានកម្ពស់ទាប ដូចជា ភូមិគ្រឹះទោល ភូមិគ្រឹះភ្លោះ ផ្ទះក្នុងដីឡូត៍ដែលមានធ្លាគម្លាតជុំវិញ អគារស្នាក់នៅ អគារលំនៅឋានសហកម្មសិទ្ធិ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាត សំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់លំនៅឋានជាប់គ្នាកម្ពស់ទាប សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់អគារលំនៅឋានដែលមានជញ្ជាំងជាប់គ្នាដែលមានកម្ពស់ទាប ដូចជា ផ្ទះល្វែង ផ្ទះល្វែងភ្លោះ អគារស្នាក់នៅ អគារលំនៅឋានសហកម្មសិទ្ធិ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់លំនៅឋានកម្ពស់មធ្យម សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់លំនៅឋានដែលមានកម្ពស់មធ្យម ដូចជា ភូមិគ្រឹះទោល ភូមិគ្រឹះភ្លោះ ផ្ទះល្វែង ផ្ទះល្វែងភ្លោះ អគារស្នាក់នៅ អគារលំនៅឋានសហកម្មសិទ្ធិ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់លំនៅឋានកម្ពស់ខ្ពស់ សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់អគារលំនៅឋានដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់ ដូចជា អគារស្នាក់នៅ អគារលំនៅឋានសហកម្ម-សិទ្ធិដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់លំនៅឋានចម្រុះ សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់អគារលំនៅឋានច្រើនប្រភេទ ដូចជាលំនៅឋានជាប់គ្នា លំនៅឋានពាក់កណ្ដាលជាប់គ្នា លំនៅឋានដាច់ពីគ្នា អគារស្នាក់នៅ អគារលំនៅឋានសហកម្មសិទ្ធិ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់សំណង់ដែលបម្រើដល់វិស័យពាណិជ្ជកម្ម ធុរកិច្ច និងសេវាកម្មនានា ដូចជាអគារការិយាល័យ ធនាគារ រោងកុន រោងល្ខោន ភោជនីយដ្ឋាន សណ្ឋាគារ ហាងលក់ដូរ ទីផ្សារ និងដេប៉ូចែកចាយទំនិញ។ល។ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ពាណិជ្ជកម្មចម្រុះ សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារពាណិជ្ជកម្ម សម្រាប់បម្រើដល់លំនៅឋាន និងការស្នាក់នៅ មានដូចជាហាងលក់ដូរ និងផ្សារតូចៗ ដែលលក់ដូរទំនិញ និងសេវាកម្ម ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ និងគាំទ្រដល់ការរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋានប្រចាំថ្ងៃ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ឧស្សាហកម្ម សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់សំណង់ដែលបម្រើដល់វិស័យឧស្សាហកម្មខ្នាតធំ ដែលមានជាតិពុលខ្ពស់ ដូចជារោងចក្រ រោងសិប្បកម្មខ្នាតធំ ឃ្លាំង យានដ្ឋាន។ល។ ហើយមិនអនុញ្ញាតឲ្យសាងសង់លំនៅឋាននៅតំបន់នោះឡើយ។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ឧស្សាហកម្មស្រាល សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់សាងសង់សំណង់ដែលបម្រើដល់វិស័យឧស្សាហកម្មខ្នាតតូចដែលមានជាតិពុលតិច ឬមធ្យម ដូចជារោងចក្រ រោងសិប្បកម្មខ្នាតតូច ឃ្លាំង យានដ្ឋាន។ល។ ហើយអាចអនុញ្ញាតឲ្យសាងសង់លំនៅឋាននៅតំបន់នេះបាន។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ឧស្សាហកម្មចម្រុះ សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារចម្បងសម្រាប់សាងសង់សំណង់ដែលបម្រើដល់វិស័យឧស្សាហកម្ម និងសេវាកម្ម។ គ្រប់អគាររោងចក្រទាំងអស់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យសាងសង់ លើកលែងតែមានអគារដែលមានផលប៉ះពាល់បរិស្ថានខ្ពស់។ តំបន់នេះអាចអនុញ្ញាតឲ្យមានលំនៅឋាន និងអគារពាណិជ្ជកម្ម ដូចជា សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ សាកលវិទ្យាល័យ ភោជនីយដ្ឋាន រោងកុន ឃ្លាំង យានដ្ឋាន។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ចម្រុះ សំដៅដល់តំបន់ដែលអាចប្រើប្រាស់ពហុមុខងារ សម្រាប់លំនៅឋាន ពាណិជ្ជ-កម្ម និងសេវាកម្មដោយធានាបានបរិស្ថានរស់នៅ ដែលមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ដឹកជញ្ជូន សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារចម្បងសម្រាប់សាងសង់អគារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាកម្មបម្រើដល់វិស័យដឹកជញ្ជូន និងគមនាគមន៍ជាអាទិ៍ ស្ថានីយរថភ្លើង ព្រលានយន្តហោះ ស្ថានីយរថយន្ត កំពង់ចម្លង កំពង់ផ កំពង់ផៃ ផែស្ងួត ឃ្លាំង មជ្ឈមណ្ឌលចែកចាយទំនិញ និងភស្តុភារកម្ម មជ្ឈមណ្ឌលទូរគមនាគមន៍។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ទេសចរណ៍ សំដៅតំបន់សម្រាប់សាងសង់អគារបម្រើដល់វិស័យទេសចរណ៍ និងកម្សាន្ត រួមមានសណ្ឋាគារ ផ្ទះសំណាក់ ភោជនីយកម្ម កន្លែងកម្សាន្ត។ល។

តំបន់រដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារចម្បងសម្រាប់សាងសង់សំណង់ដែលបម្រើដល់វិស័យរដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ ដូចជាទីស្តីការក្រសួង ស្ថាប័ន មន្ទីរ អង្គភាព សាលារាជធានី សាលាខេត្ត សាលាក្រុង ខណ្ឌ សាលាឃុំ-សង្កាត់ សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ បណ្ណាល័យ មណ្ឌលសុខភាព ប្រៃសណីយ៍។ល។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារសម្រាប់បម្រើដល់ការសម្រាក ការលំហែ ការកម្សាន្ត និងពិធីសាធារណៈនានាដូចជាឧទ្យាន សួនច្បារ សួនសត្វ សួនកុមារ កន្លែងក្មេងលេង សួនយុវជន សួនមនុស្សចាស់។ល។ ដែលត្រូវបានរៀបចំ និងសាងសង់ សម្រាប់បម្រើដល់សាធារណជន។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់វប្បធម៌ និងសាសនា សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារចម្បងសម្រាប់សាងសង់សំណង់ ដែលបម្រើដល់វិស័យប្រវត្តិសាស្ត្រ សិល្បៈ វប្បធម៌ និងសាសនា ដូចជាប្រាសាទ វត្តអារាម វិហារសាសនា សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ ទីលានកីឡា កន្លែងសិប្ប-កម្មចម្លាក់ សាលាឆទាន ពុទ្ធិកសាកលវិទ្យាល័យ។ល។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់កសិកម្ម សំដៅដល់តំបន់ដែលមានមុខងារចម្បងសម្រាប់វិស័យកសិកម្ម ដូចជា វាលស្រែ ចម្ការ សួនបន្លែ កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ ថ្នាលបណ្តុះកូនឈើ កន្លែងចិញ្ចឹមត្រី បង្គារ ក្តាម សិប្បកម្មបម្រើដល់កសិកម្ម។ល។ តំបន់នេះអាចសាងសង់លំនៅឋានកសិករ។ តំបន់នេះមានផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ និងមានសន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដីកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យនេះ។

តំបន់ព្រៃឈើ សំដៅដល់តំបន់ផ្ទៃព្រៃឈើ និងគម្របព្រៃឈើ ដែលត្រូវការពារថែរក្សា និងដាំបន្ថែម ដូចជាព្រៃស្រោង ព្រៃរបោះ ព្រៃការពារ ព្រៃអភិរក្ស ព្រៃលិចទឹក។ល។

តំបន់ធនធានទឹក សំដៅដល់តំបន់ផ្ទៃទឹក និងប្រភពទឹកដែលត្រូវថែរក្សា និងការពារ ដូចជាសមុទ្រ ទន្លេ ព្រែក ស្ទឹង អូរ ប្រឡាយ បឹង ទំនប់ សំណង់ធារាសាស្ត្រ។ល។

តំបន់ការពារ សំដៅដល់តំបន់ធម្មជាតិ និងទស្សនីយភាពដែលត្រូវការពារ ដើម្បីបម្រើដល់វិស័យបរិស្ថាន សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច វិទ្យាសាស្ត្រ អប់រំ និងការកម្សាន្ត ដូចជា ឆ្នេរសមុទ្រ ចំណីទន្លេ ភ្នំឧទ្យានជាតិ តំបន់ដីសើម តំបន់ជីវចម្រុះធម្មជាតិ។ល។

ទីក្រុង សំដៅដល់រាជធានី ក្រុង និងទីប្រជុំជន។ ទីក្រុងត្រូវបានធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាទីក្រុងប្រភេទធំ ប្រភេទមធ្យម និងប្រភេទតូច ស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃចំនួនប្រជាជន ដង់ស៊ីតេប្រជាជន សមាមាត្រអ្នកធ្វើការ មិនមែនជាកសិករ មុខងារទីក្រុង និងរចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តទីក្រុង។ល។

នគរូបនីយកម្ម សំដៅដល់សិល្បៈ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេសនៃការធ្វើផែនការរូបវន្តទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍ ការសាងសង់ និងការកែលំអនៅក្នុងទីក្រុង និងតំបន់ជុំវិញ ព្រមទាំងតំបន់ទទួលឥទ្ធិពល ក្នុងគោលបំណងទទួលបាននូវចីរភាព តុល្យភាព សុខុមាលភាព សោភ័ណភាព សមធម៌ និងសមាហរណកម្ម។

ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ឬប្លង់គោល សំដៅដល់ផែនការដែលកំណត់អំពីចក្ខុវិស័យ និងយុទ្ធសាស្ត្រសរុប សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍរូបវន្ត និងកំណត់ពីប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដី (ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន និងប្រភេទដីអាចកម្រិតការសាងសង់) ព្រមទាំងបង្ហាញអំពីទម្រង់ទីក្រុង បណ្ដាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីក្រុង និងគមនាគមន៍សំខាន់ៗនៃទីក្រុង ព្រមទាំងការធ្វើសមាហរណកម្ម។ ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដីត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវផែនការសកម្មភាពសម្រាប់អភិវឌ្ឍ និងអភិរក្សទីក្រុងទៅតាមលំដាប់អាទិភាពសម្រាប់រយៈពេលខ្លី រយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង។ ប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី គឺជាប្លង់ដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការ ដោយស្ថាប័នរដ្ឋមានសមត្ថកិច្ច។

ប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម សំដៅដល់ប្លង់រំលេចទីតាំងនៃតំបន់ណាមួយក្នុងទីក្រុង ឬជាគម្រោងអភិវឌ្ឍទីក្រុង ដើម្បីបង្ហាញអំពីយុទ្ធសាស្ត្ររូបវន្ត[43]លំអិតនៃការរៀបចំផ្នែកទីតាំង ឬតំបន់ប្រើប្រាស់ដីណាមួយ ឬច្រើនទីក្រុង ដែលរួមមានការបង្ហាញអំពីការរៀបចំ ការរចនាទម្រង់ រូបរាង និងសោភ័ណភាពនៃរចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ តាមរយៈគំនូរ ឬរូបសំណាក។ ប្លង់លំអិត នគរូបនីយកម្ម ត្រូវគោរពតាមផែនការប្រើប្រាស់ដី។

---

[43] ឯកសារផ្លូវការត្រូវបានសរសេរ "រូបបន្ត"។

ប្លង់ទ្រេត សំដៅដល់ប្លង់សម្រាប់កំណត់កម្ពស់អតិបរមានៃសំណង់។ ប្លង់នេះត្រូវបានកំណត់ឡើងដោយសមាមាត្រនៃទំហំទទឹងផ្លូវ និងការថយឆ្ងាតម្លាតនៃអគារជាមួយនឹងកម្ពស់អគារដើម្បីធានាឲ្យមានចរន្ត ពន្លឺ ចរន្តខ្យល់ និងបរិស្ថានរស់នៅល្អ ពីអគារមួយទៅអគារមួយទៀត ព្រមទាំងធានាភាពសុខដុមនីយកម្មនៃស្ថាបត្យកម្មក្នុងតំបន់ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ។

ប្រភេទដីអាចសាងសង់បាន សំដៅដល់ប្រភេទដីដែលជំរុញឲ្យមានការអភិវឌ្ឍ និងការសាងសង់លើគ្រប់វិស័យ។ ប្រភេទដីនេះត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់លំនៅឋាន តំបន់ពាណិជ្ជកម្ម តំបន់ឧស្សាហកម្ម តំបន់ចម្រុះ តំបន់ដឹកជញ្ជូន តំបន់សេវាកម្មទេសចរណ៍ តំបន់រដ្ឋបាល និងសេវាសាធារណៈ តំបន់លំហសាធារណៈ និងផ្ទៃបៃតង តំបន់វប្បធម៌ និងសាសនា និងតំបន់ផ្សេងមួយចំនួនទៀត ស្របតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

ប្រភេទដីកម្រិតការសាងសង់ សំដៅដល់ប្រភេទដីដែលត្រូវគ្រប់គ្រងពិសេសចំពោះការសាងសង់។ ប្រភេទដីនេះ ត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់កសិកម្ម តំបន់ព្រៃឈើ តំបន់ធនធានទឹក តំបន់ការពារ និងតំបន់ផ្សេងៗមួយចំនួនទៀត ស្របតាមភូមិសាស្ត្រជាក់ស្តែង។

បទដ្ឋានទំហំដីឡូត៍បច្ចេកទេស សំដៅដល់ទំហំដីឡូត៍ដែលកំណត់ដោយប្រវែងក្បាលដី និងជម្រៅដី ហើយត្រូវបានកំណត់ឡើង ដើម្បីធានាការរៀបចំ ការគ្រប់គ្រងទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍទីក្រុង ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងការអភិវឌ្ឍដីឲ្យមានសោភ័ណភាព មានសណ្តាប់ធ្នាប់។

ផែនការរូបវន្តទីក្រុង សំដៅដល់ការធ្វើសមាហរណកម្មផែនការប្រើប្រាស់ដី និងផែនការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍ ការអភិរក្ស និងការសាងសង់ក្នុងទីក្រុងឲ្យមានចីរភាព តុល្យភាព សុខុមាលភាព សោភ័ណភាព និងសមធម៌។ ផែនការរូបវន្តទីក្រុង មានប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ឬប្លង់គោល ផែនការប្រើប្រាស់ដី និងប្លង់លំអិតនគរូបនីយកម្ម។

ផែនការប្រើប្រាស់ដី សំដៅដល់ផែនការលំអិតចេញពីប្លង់គោលប្រើប្រាស់ដី ដែលកំណត់អំពីប្រភេទប្រើប្រាស់ដី តំបន់ប្រើប្រាស់ដី និងកំណត់អំពីបទបញ្ញានៃការប្រើប្រាស់ដីជាក់ស្តែង ការសាងសង់ ការអភិវឌ្ឍ និងរយៈពេលការអភិរក្សក្នុងតំបន់នីមួយៗ ព្រមទាំងកំណត់អំពីបណ្តាញគមនាគមន៍ និងការធ្វើសមាហរណកម្ម។ ផែនការប្រើប្រាស់ដីគឺជាផែនការដែលត្រូវបានសម្រេចដាក់ឲ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការដោយស្ថាប័នរដ្ឋមានសមត្ថកិច្ច។

ផលធៀបផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ធៀបនឹងដីឡូត៍ សំដៅដល់អនុបាតរវាងផ្ទៃក្រឡាបាតសំណង់ជាន់ផ្ទាល់ដី និងផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ គិតជាភាគរយ។

ម្ចាស់សំណង់ សំដៅម្ចាស់សិទ្ធិលើអគារ ឬសំណង់។

ដង់ស៊ីតេប្រជាជន សំដៅដល់អនុបាតរវាងចំនួនប្រជាជន និងផ្ទៃក្រឡាដី ក្នុងវិសាលភាពជាក់លាក់ណាមួយ។

សំណង់សិល្បការ្យ សំដៅដល់សំណង់ស្ពាន លូ ជញ្ជាំងទប់ដី ប្រព័ន្ធរំដោះទឹក និងសំណង់រូបវន្តផ្សេងទៀតដែលផ្តល់នូវសុវត្ថិភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស្ថិរភាពដល់ផ្លូវថ្នល់។

សន្ទស្សន៍ប្រើប្រាស់ដី សំដៅដល់អនុបាតរវាងផ្ទៃក្រឡាកម្រាលសំណង់សរុបជាផ្លូវការ និងផ្ទៃក្រឡាដីឡូត៍ដែលសំណង់នោះតាំងនៅ។

ម្ចាស់សំណង់ ឬអ្នកអភិវឌ្ឍអចលវត្ថុ សំដៅដល់រូបវន្ត ឬនីតិបុគ្គលដែលទទួលបានលិខិតអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច។

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច សំដៅដល់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ សាលារាជធានី-ខេត្ត សាលាក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ដែលមានសមត្ថកិច្ចផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ ស្របតាមសមត្ថកិច្ច។

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច សំដៅដល់មន្ត្រីថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់។